BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAŢIUNII" SIBIU
BIBLIOTECA „ASTRA" SIBIU

ANUL I No. 5 — 6 pagini 3 lei — Vineri 26 Februarie 1937

Buna Vestire

ZIAR LIBER DE LUPTA SI DOCTRINA ROMANEASCA

Directori: DRAGOŞ PROTOPOPESCU, TOMA VLADESCU
Redacţia şi Administraţia: BUCUREŞTI, Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.
TELEFOANE: Direcţia Administraţiei 4-55.82; Redacţia 4-84.34
ABONAMENTE: Comunele urbane 700 lei anual; Comunele suburbane şi rurale 500 lei

Casta biruitoare

Am citit nu ştiu unde cuvântul acesta mare.

Era dintr'un scriitor sau dintr'un om politic, dintr'un ordin de zi, sau din Paul Valery ?...

Şi l-am strâns în mine ca pe un pui de columb şi măgâlat acest cuvânt, cu tot sufletul pe care el l-a aşezat în mine.

Adevărat, orice jertfă poartă cu ea o mare primejdie: primejdia de a fi cumva pângărită. Inălţimile sunt atât de mari, că lacul trebue să se facă, sărmanul, cât mai adânc ca să le poată oglindi.

Dar dacă înălţimile cad în mlaştină? Dacă jertfa, de pe fantasticele ei biruinţi, se prăbuşeşte în micimea urmaşilor? Nu cunosc o mai mare tragedie. Dacă ea ar fi posibilă, rândurile acestea ar cere un Aeschyl.

Da, casta biruitoare este marea primejdie a biruinţei. Instalarea peste sângele ei, a mărei de huzur şi beneficiului. Turnarea purpurei acesteia divine care mai poate curge din noi, în aur de pus pe mobile şi în acareturi, — ah gâlgâiala aceasta, care e cea mai mare simfonie a omului, transpusă în aur sunător!

Peste individul unic, eroul care ne împacă cu cerul, aşează cu alte cuvinte masa inertă a consumatorilor, care să se îmbuibe fără glorie din trupul sfârtecat de obuz, să-i roadă osul ca o ceată jubilantă de hiene, să-i răscolească mormântul de toate nestematele morţei, să-l răcolească lacome şi să-l întoarcă cu gura în jos — când orice mormânt cată în mod natural spre cer — în măgură de pofte, în monument de voluptăţi înguste.

Inchipuiţi-vă jertfa celor doi acoperită de o atare înfrângere. Inchipuiţi-i în mormânt înăbuşiţi de chefui şi zaiafetul celor rămaşi. Striviţi îndeodată de tancurile cu toc ale dănţuitorilor peste ţărâna lor.

Atunci ei ar învia ca să moară din nou, în fiecare zi, sub copita exultantă a propriilor lui tovarăşi... Atunci ei şi-ar anula moartea glorioasă pentru cruce, tron şi neam, ca să fie omorâţi zilnic de fraţii lor de până acum... Atunci martirul lor n'ar mai înceta cu aşezarea lor la dreapta Luminei, ci s'ar preface într'un martiriu fără de sfârşit, sub suliţa vârâtă în ceafă zilnic de nemernicia posterităţii...

Unde citeam, la căpătâiul lor, sau la căpătâiul unui martir creştin, aceste cuvinte pe care amintirea mi le fulgeră deodată în cale? «Să trăim în sărăcie, ucigând în noi poftele de îmbogăţire materială. Să trăim o viaţă aspră şi severă, cu alungarea luxului şi a îmbuibărei. Să înlăturăm orice încercare de exploatare a omului de către om.

Să ne jertfim permanent pentru ţară şi neam.

Să ne apărăm pe noi înşine, cu toată puterea noastră, împotriva a tot ce ar putea să scadă înălţimile jertfei».

Sunt cuvinte dintr'o pravilă nouă, sau dintr'un vechi Decalog?

La fel aş putea întreba, e Moţa de pildă, de eri, de azi, sau din veacurile cele mai frumoase ale omului?

Un filosof spune că profeţii sunt aceia cari văd nu în viitor, ci în trecut...

Un martir la fel, se plasează el în viitorul nesfârşit, dar e, în primul rând, o evocare glorioasă a trecutului.

Moţa mă duce el cu gândul la viaţa viitoare şi arhangheli. Dar el a murit ca un Dac. Stricteţea morţei lui, spontaneitatea, măreţia ei netărmurită, ne aduc aminte de o căpetenie de Sarmisegetuză.

Şi doar era din părţile Hunedoarei, ţinutul pe vremi cel mai dens de severitatea dacă.

Şi cum a murit Moţa? In Spania, în chiar ţinutul de baştină al lui Traian!

Nu vă sperie coincidenţa? Nu e covârşitor, nu-i înspăimântător trecutul, în măreţia, în stricteţea, în absolutul cu care ne posedă?

Dacul de Hunedoara, întorcând vizita lui Traian, în satul lui natal...

Istoria Românilor, luată dela început, reînviată în moarte...

Fiul al popii din Orăştie şi al lui Decebal, Ionel, Ionel, fruntea mea la pământ, în pulberea tălpilor tale...

DRAGOŞ PROTOPOPESCU

Coborârea în mormântul Invierii

Semnificaţia remanierei

Remanierea aşa cum s'a făcut — şi mai ales prin simplul fapt că *s'a făcut* — dă deslegare mai multor întrebări care stăruiau în mintea celor ce cată să deslege tainele politice ale vremii.

Remanierea arată întâi că, pentru a pune capăt unui incident care părea fără ieşire, o anumită soluţie este definitiv exclusă şi că până la sfârşit va triumfa un spirit de conciliere, dacă nu cumva delicatul arbitraj nu va fi lăsat în grija zeului Cronos.

In al doilea rând, remanierea înseamnă că guvernul liberal îşi va prelungi existenţa până la o dată la care problema succesiunei va putea fi soluţionată prin prisma datelor esenţiale şi hotărâtoare ale politicei româneşti.

Or, aceasta nu poate decât să bucure pe toţi românii care îşi dau seama cât de grave urmări ar avea pentru ţară o soluţionare rău inspirată a problemei succesiunei.

In sfârşit, remanierea în chipul cum s'a făcut, aduce o preţioasă indicaţie celor care — fără a se baza pe vre-o informaţie — ştiu numai să citească limpede în cartea zilei.

Si aceasta — va recunoaşte oricine — este semnificaţia cea mai îmbucurătoare a remanierii.

Vestitor

SECOLUL SPECIALISTULUI

Au şi cuvintele un misterios destin. Unele sunt pure, quasi-eterne, suspendate ca ideile într'un cer esenţial. Unele exprimă până şi în valorile lor de sugestie valenţele unui popor întreg. A fost citat cuvântul **dor.** Aş cita cuvântul **lume.**

In sonoritatea melancolică e un noian armonios pe care-aş vrea să-l lămuresc odată. Semantica lui răsfrânge ceva din concepţia tracului antic. Să trecem.

Sunt apoi cuvintele indiferente cuvintele fără personalitate, turma docilă pe care o păstorim.

Şi mai sunt cuvintele-bolid, apariţiile senzaţionale, gloriile de music-hall ale vocabularului.

Printre acestea să cităm pentru formidabila lor carieră cele trei regine de balet: Libertate. Egalitate, Fraternitate...

Şi un dresor, un galant de circ: **specialistul.**

Specialistul e o invenţie modernă. Ivit, câteva decenii, — ca un domn tăcut şi atent, unul din aceia pe cari i-a evocat luminosul France. E domnul care cunoaşte o singură specie de insecte, despre care discută cu un aer pasionat şi care ignoră sau despreţueşte toate celelalte specii. Dela figura lui posacă de atunci, specialistul a evoluat.

Azi specialistul este un domn distins, un individ tabù, posesorul cheilor unui univers ermetic. La picioarele lui se revarsă prinosul de admiraţie al tuturor. Suntem fiii unui secol definit: secolul specialistului.

Despre acest cuvânt aureolat, rostit azi cu atâta evlavie vor râde copiii.

Specialistul! Produsul curioasei manii universitare, omul care nu poate vedea în explozia glorioasă a fenomenelor decât jocul mecanic al cine ştie cărui declic. Un om orbit de un mărunt fenomen de repetiţie care în şcoală se poate numi «lege».

Dar noi ştim că «lege» este **altceva.**

Cunosc infama specie a specialistului, amarnica lui înverşunare, setea lui de cifre, de materie, de document.

România modernă e opera specialistului. Recunosc fatidica lui intervenţie acolo unde e ruină, unde e dezastru.

Opera constructivă este rodul unei viziuni, unei posesiuni a principiilor armoniei, unui suflet totalitar.

Sublimul constructorilor antici, al constructorilor Renaşterii a fost acest dar al interpretării oricărui infim fenomen prin ceeace se putea deduce din ordinaţia lumilor.

Dar cine va sfârşi disputele cântăreţilor de flaut?

Dan Botta

Remanierea guvernului sau lucruri cari nu mai interesează

Guvernul s'a remaniat din nou, şi dacă nu socotim evenimente de importanţă covârşitoare cele două subsecretariate care s'au împărţit d-lor generali Gabriel Marinescu şi Glatz, se poate spune că schimbarea asta nu schimbă aproape nimic. D. Gabriel Marinescu cred că se va plictisi la interne, şi tot la poliţie se va ocupa mai mult — fiindcă s'a dovedit că, oriunde s'ar găsi, funcţiunea nu-i limitează deloc atribuţiile. Că d. Mihalache sau d. Maniu ar fi sau nu de acord cu situaţia aceasta, lucrurile rămân cu siguranţă de un ordin strict personal. D. general Glatz, în ce-l priveşte, are şi el desigur micul necaz de a nu putea înlocui la armament decât pe d. Bejan. Nimeni nu se bucură, ni se pare...

Cu toate astea a fost în această ciudată întâmplare şi un om care părea foarte nenorocit. I-am văzut fotografia la gazetă. Mustăţile acelea grave, lungi, aş zice solemne, care au faima lor în Capitală, păreau mai puţin ambiţioase în ziua asta, iar coafura tot atât de îngrijită, arăta ceva deprimant... D. Mircea Djuvara n'a fost ministru decât două-trei luni! Ce trist noroc pentru un om care n'a apucat bine să creadă că i-a sunat ceasul, ca să bage de seamă că micile învârteli (de rotiţe: e vorba doar de ceasornic!) i-au oprit mersul inexplicabil în drum... Dar nu s'ar putea spune că d. Mircea Djuvara n'a făcut ce-a putut. La ultima remaniere, care a premers celei de acum, îmi amintesc că d. Djuvara pândea pe cheiul gării toate trenurile care se opriau la Sinaia şi de unde trebuia să-i cadă portofoliul dela justiţie. Totul pentru domnia sa era să nu scape trenul... In sfârşit, l-a prins.

Dar tot atât de bine se poate spune că d Djuvara n'a fost decât între două trenuri, ministru. Nici n'a avut timp să sosească dela o gară la alta... Şi câte proecte a făcut încă din prima zi! Eu nu mi le mai amintesc pe toate. Dar au fost multe... Ce s'a ales de ele? Nimic... Unul singur a avut o soartă mai sgomotoasă. Legea presei a excitat puţin pe gazetari — dar fiindcă era monstruoasă a rămas, slavă Domnului!, în cartoane.

Dacă rezumăm la atât un bilanţ foarte obiectiv, constatăm că nu are nimic impresionant decât prin tot ce înfăţişează el static, inutil şi zadarnic. Iar dacă eu spun toate astea acum, n'aş vrea deloc să fiu dezagreabil d-lui Djuvara şi mai puţin m'aş gândi să adaug din călimara mea încă mai multă fiere pe tava pe care d. Gh. Tătărăscu i-a oferit destulă. D. Mircea Djuvara e oricum un om distins, mai distins chiar decât d. Iamandi de pildă, — şi eu, de atâtea ori, l-am studiat indulgent elocinţa profesorală dela catedră...

Dar mă interesează mai mult jocul acesta al regimului, un joc pe care vreau să-l numesc şi care repet că schimbă totul dar nu izbuteşte să schimbe nimic. Două luni de zile (sau trei sau patru — nu importă!) un om a fost crezut bun la justiţie: era un jurist. Apoi, odată, din te miri ce, îi cade pe cap d. Vasilică Sassu, specialist până ieri în conopidă şi cartofi, dar care se descoperă astăzi tot atâta de competent în codul penal sau civil...

Bateţi d-voastră din palme, dacă puteţi... Eu rămân cu braţele încrucişate: nu mai pricep nimic!

Cum? un ministru nu trebue să aibă puţin contact, cât de puţin, cu materia pe care-o guvernează — şi o muncă fără continuitate poate fi profitabilă? Bunul simţ se uită lung peste ferestrele guvernului, la această vastă polemică de ambiţii, în care se surprind destule suggestii străine, şi refuză să înţeleagă mai mult.

A, recunosc acum — cititorii mei să nu mă creadă atât de naiv! — Ştiu bine că remanierea de azi are chiar mai multe necunoscute decât acelea ale jocului democratic, atât necunoscute în cât censura ne-ar alerga să nu le găsim chiar dacă am isbuti să le ştim...

In toate limbile democraţiei lucrul acesta se chiamă partidism, guvernarea partidelor.

Dar o să vedeţi mai mult... Dacă guvernul mai rămâne un an, o lună sau două (totul se poate!), o să-l vedeţi pe d. Dinu Brătianu, de pildă, luând vreun oficiant dela Letea şi insistând să-l facă ministru... Sau pe d. Victor Iamandi căzând vesel (aşa cum e el) dela culte, pe cine ştie ce alt departament — de finanţe, poate!

Astea sunt reformele democraţiei, capitale — pentru club şi partid...

Dar orizontul politic, unde alte stele s'au aprins de mult, ne spune reconfortant că toate lucrurile astea încep să moară lent, şi că astfel ele pot foarte bine să nu mai intereseze pe nimeni...

TOMA VLĂDESCU

DELICATEŢE FILIALA

Continuându-şi în Epoca faimoasa campanie pe aria «demnităţei» naţionale, Gri Filipescu-Mătură, nedemnul dela Bacău şi redactorul fără plată (dar cu fotografie) al Adevărului, are curajul să citeze pe Carp, Alexandru Lahovary, etc.

Da, dar de ce nu citează şi pe Nicolae Filipescu?

Să vă spună Doctorul fără voe de ce: De ruşine. E fiul lui!

CONSULT MEDICAL

De când am reluat la acest ziar figura făcută pentru palme a lui Gri Filipescu-Bacău, sute de cititori ne întreabă — de ce o figură aşa de rară a flarităţei române n'are progenitură.

Doctorul fără voe răspunde: Fiindcă crătinul se reproduce la Adevărul.

JUSTIŢIA E OARBA

Dintre debarcaţii din minister, figura cea mai duioasă o face bietul Mircea Djuvara, acest Don Pasquale român rătăcit în Pandecte.

De zece ani se pregătea la justiţie. Odată venit, a intrat acolo cu legi pentru zece ani.

Şi a plecat în zece săptămâni.

E o diferenţă.

ALT CONSULT MEDICAL

Toată lumea întreabă pe Doctorul fără voe cum se face că Albert Honigman cel Slut, după campania lui Adrian Baltag împotriva lui nu se spânzură.

Doctorul fără voe răspunde că tâlharul nu se spânzură numai de dobitoc ce e.

MASURI FARA MASURA

Guvernul ia în fiecare zi noi măsuri de ordine.

Ordine, este.

Dar unde sunt măsurile?

FARA INTERNATIONALIŞTI...

După remaniere — spune presa comunistă — au ieşit două guverne: unul cu portofolii şi altul fără portofolii.

Am putea fi de acord, cu o mică adăugire: cel fără portofolii a ieşit şi fără «republicani», iar cel cu portofolii a ieşit şi fără internaţional-ţărănişti.

DOCTORUL FARA VOE

In Persia Darius împăratul a vrut să-şi clădească un imperiu mai mare decât al lui Dumnezeu. In Rusia Sovietică, o ceată de sminitţi vor să-l detroneze pe Dumnezeu. Bulgarii sunt celebri prin strădania lor de-a scoate luna din fântână. Alţii vor să «legifereze destinul». Istoria i-a fixat, îi păstrează şi-i va fixa pe toţi la locul cuvenit, în capitole comice ori tragice. Istoria ţine minte şi nu iartă.

Ordine şi dezordine

Nicăeri, nici chiar pe maidanele pline de scaeţi şi de gunoae, noţiunile nu sunt atât de flotante şi de relative, ca în căpăţâna politicianului democrat. Sau, ca să precizăm, în mintea politicianilor democraţi. Pentru că aceste insecte parazite, beneficiază ca şi paricii, de privilegiul pluralităţii şi al eternităţii.

Aşa dar, politicianii democraţi au constatat că în România nu e suficientă ordine. Şi s'au hotărît să facă puţină ordine. Şi — vorba ovreiului din anecdotă — asta ni-o plăcut.

Adică la drept vorbind ne-a plăcut numai constatarea că există o profundă stare de dezordine în ţară. fiindcă hotărîrea de a face şi puţină ordine, ne lasă cu desăvârşire reci.

Divergenţa dintre noi şi politiciani, începe de acolo unde ni se impune să descoperim cauzele reale şi profunde ale dezordinei. Oficioasele cuiburilor de gangsteri şi de incendiatori din Sărindar, pretind că pricina vie a convulsiunilor spasmodice în care se zbate de atâţia ani naţiunea română, ar fi... tineretul naţionalist! Noi afirmăm, dimpotrivă, că ovreii personifică, această forţă determinantă şi răufăcătoare. Pentru că ei sunt aceia cari jefuesc, cari subminează, instigă şi provoacă. Nimeni nu i-a invitat aci, după cum nimeni nu-i roagă să rămână dacă gheşeftul nu li se pare prea facil şi atmosfera suficient de respirabilă. Şi pe drept cuvânt: nimeni dintre noi românii — mai mult sau mai puţin! — cari s'au umflat sub presiunea acţiunilor şi bancnotelor jidoveşti mai abitir ca nişte cârnaţi, n'ar putea să afirme că iudeii au fost de vreun folos Ţării şi neamului acestuia. Pe când dimpotrivă, toate calamităţile cari ne bântue de vreo cincizeci de ani încoace, începând cu umanitarismul şi cu afrinţia şi sfârşind cu bolşevismul, pot fi pe bună dreptate atribuite jidanilor.

Prin urmare să fim bine înţeleşi: cei ce vor mai provoca şi vor tulbura şi cari vor trebui să simtă toată povara sancţiunilor necruţătoare, sunt şi rămân toţi aceia cari au mai provocat şi au mai tulburat, adică jidanii şi instrumentele lor. D. ministru de interne este rugat să ia notă.

Nicolae Bogdan

Iar generaţia lui Moţa ?

de IOAN VIAL

O ţară întreagă s'a cutremurat la auzul îngrozitoarei veşti ce venea din Spania îndepărtată: Ionel Moţa şi Vasile Marin, au căzut pe frontul dela Mahadahonda pentru izbânda Crucii şi a ordinei lui Christ.

Toţi s'au închinat în faţa jertfei celor doi eroi şi le-au slăvit numele! Toţi românii au picurat o lacrimă pe mormântul lor proaspăt!

Unii şi-au contenit emoţia şi-au păstrat o cucernică tăcere. Alţii şi-au mărturisit jalea prin articole ditirambice. şi — însfârşit — o ultimă categorie (adică tocmai acela cari l-au hulit mai mult pe Moţa în viaţă şi-au scris cele mai mari ticăloşii despre mişcarea legionară!) l-au revendicat pe cei doi eroi ca fiind de ai lor.

Dar, astăzi toate s'au dus. Astăzi, moartea celor doi eroi a pierdut caracterul ei pământesc, fapta lor s'a înălţat pură şi luminoasă pe culmi nebănuite, şi jertfa lor a trecut în istorie. Deacolo, din înălţimea lor, ei vorbesc astăzi în cuvinte de foc contimporanilor şi străjuse naşterea şi viaţa generaţiilor ce vor veni!

Deosebirile între cei rămaşi încep acolo unde — momentul de durere odată trecut — urmează trăirea, înţelegerea faptei lor. Şi această trăire, necesară este singura valabilă pentru neamul nostru şi pentru integrarea tuturor contimporanilor lui Moţa şi Marin pe linia destinului românesc!

*

Sunt unii — cei bătrâni — cari odată aleriile acoperite de humă, cu un oftat uşor, satisfăcuţi că sunt încă în viaţă şi că la vârsta lor se mai pot bucura de dulcile şi plăceri, şi-au reluat imediat viaţa lor de totdeauna: partidul, diversele mici consilii de administraţii şi diversele alte mici învârteli.

Dintre ei, unii, parlamentari, iau chiar parte activă la diversele consfătuiri şi conciliabule unde se caută «soluţia cea mai nimerită» care să pună odată capăt creşterii curentului extremist (zis şi legionar) care ameninţă să se întindă ca o pecingine în toată ţara!

— «Cum! Dar Moţa şi Marin nu erau legionari?» începe conştiinţa să le şoptească timid la ureche. — «N'ai plâns la moartea lor, nu i-ai admirat? Şi-acum pregăteşti contra tovarăşilor lor de luptă, o nouă prigoană, un nou 33?»

— «Da, răspunde bătrânul liberal sau ţărănist conştiinţei sale tainice, dar vezi tu că... interesele partidului... opoziţia care ne forţează!... Franţa! Relaţiile noastre cu Rusia! Pacea lumii! Şi pe urmă... morţii cu morţii, viii cu viii!

Şi după această neplăcută convorbire, tuşind jenat, bătrânul politician, întoarce grăbit spatele conştiinţei sale.

Sunt însă alţii — tot între cei bătrâni, bătrâni liberali — cari adânc impresionaţi de jertfa celor doi eroi, simt o datorie imperioasă să caute în existenţa lor măruntă un fapt, o situaţie care să le dovedească lor înşişi (şi dacă e posibil şi celor din jur) că nu numai Moţa şi Marin sunt mari naţionalişti, dar şi ei bătrânii liberali sunt tot atât de naţionalişti. Şi chiar tot atât de mari.

Cum?

Uşor. Iată că îşi reamintesc, cu imensă satisfacţie, faimoasa lozincă a unui visternic liberal ce-a fost o mare glorie a partidului şi-o mare nenorocire a ţării —: «prin noi înşi-ne» Şi cu mândrie dovedesc că nici la «Letea» şi nici în multe alte instituţii liberale nu există picior de străin! De cincizeci de ani în şir, ei, bătrânii liberali, încasează singuri, numai cu propriile lor puteri, tantiemele şi jetoanele consiliilor de administraţie de cincizeci de ani nu împart nici un franc, cu nici un străin! Nu este aceasta intransigenţă? Nu este cel mai glorios fapt? Şi care cei ce s'au sacrificat pe înălţimile solitare şi aurite ale Letei, nu pot fi comparaţi cu cei căzuţi pe câmpiile dela Mahadahonda? Ţi-e groază şi ţi-e scârbă de asemenea turpitudine sufletească?

Dar tinerii? Cei tineri — cei de 30—40 de ani — cei din generaţia lui Moţa şi Marin? Cei cari l-au cunoscut pe Moţa.

(Continuare în pag. III-a)

Cultură, oameni, fapte

Ultimele zile ale unei atitudini politice

Aghiotanții d-lui Jean Mihalache l-au încurcat multe socoteli. Nu zicem «toate socotelile» pentrucă partidul dumisale își utilizează ultimile cartușe.

Nu sunt un încăpățânat și-i cred, îi cred dar nu-i scuz, pentrucă le înțeleg motivele în drajda lor de pe fundul sufletului. A fost un act pripit, interpelarea aceea, dar care dovedește o subconștiință crunică și negativă. Un om (cu sau fără monoclu) un potop de vorbe (oricât de antologice ar fi) au pecetluit definitiv poziția unui partid politic. Deaceia prea cinstita și voiajata minte a d-lui John Mihalache înțelese că ideologia-i epistolară se cufundă în crepuscul.

Convoacă urgent sinodul cranilor universitare, uitând că dacă țăranul n'a fost prins în capcana «scrisorilor», n'or să înțeleagă mare lucru din metafizica economico-politico-strategică a boerilor.

Aici e momentul psihologic al partidului țărănist. Incep să scarmene ideile să iasă din impas. Impas! Uitare! Cum pot, oare, mai salva ideile o nepopularitate? Ce logică va mai împăciui conștiința românească, într'un moment greu, categoric, al ei? Cum poate sta răbduriu și oriental, crucea de român, când sfinților și mucenicilor lui, îi se turbură somnul din urmă? Când eroii dela Majadahonda au deschis pârtia unei Românii nouă, întorși pe scut, conștiința românească pe care o căutăm de veacuri, s'a deslănțuit trombă uriașă, vestitoare și furibundă. A ridicat mâna la cer, olimpic și a jurat să le sfințească amintirea. Am văzut atunci adevărul, că poporul nostru este de dreapta, că spiritualitatea lui este martirică și integral naționalistă.

Truditul suflet senin al Vostru, Moța și Marin! Vi-l canonizează în meschina șurubărie politică!

Aveți emblemele voastre, domnilor topoloveniști. Fâlfâiți cămașa de «popeline» a mai marelui vostru politic, nu că atingeți de odăjdiile românismului jertfelnic!

Țărăniștii, spuneam, și-au fixat poziția sfruntător, de-a stânga țării, dincolo de sufletul ei pe care-l înverșunează fiindcă nu-l înțeleg. Se miră oarecine că tineretul e anarhic (adică nu e cu ei) ca și cum restul ar fi mulțumiți? Bătrânii țării acesteia sunt cei cărora le-au căzut din ochii înegurați de vârstă, o lacrimă pentru arhangheli, iar cărturarii și universitarii noștri sunt ceilalți, care și-au dăruit gândul, cultura și sufletul lor tot, nouii spiritualități eroice, legendare, a țării.

Ion Băleanu

CUIBURI DE LUMINA

SUFLETUL NOU ȘI PROVINCIA

Curios cum, de-o vreme, cele mai bune reviste apar în provincie și cum, toate, sunt de dreapta. Iată «Paginile literare» dela Turda, sub condeiul isteț al lui Tudor Murășanu, «Orientări» dela Moinești, dirijat de părintele C. R. Crișan, «Omul Nou» dela Brăila, în frunte cu Stere Mihalcea, «Gând Românesc» dela Cluj și, uneori, «Pagini Basarabene» dela Chișinău — publicații cu mare greutate în balanța talentului. Și, la fel de curios, ele sunt bune și fără asistența filantropică a aderellor cocoloșiți până mai ieri în brațelor cuprinzătoare ale «Vremii» fraților Donescu.

VICTIMELE

Ce-a rămas din Petru Manoliu? Il vedem zilnic, sub masca strâmbă a lui Erasm, înn «Credința», schimonosindu-și scrisul odinioară curat și inteligent. Ratarea lui Petru Manoliu e tragică. D-sa a învățat să privească prin cărți viața. Era mai bine să apeleze la ochelarii miraculoși ai lui Hoffmann. Decadența lui Petru Manoliu ne dovedește că nu te poți apropia de spiritul hebreu fără să devii sterp ca mlaștinile Somorei.

SAMANATORISMUL ȘI D. CIORAN

In «Schimbarea la față a României» *de d. Emil Cioran, — găsim aceste rânduri: «Sămănătorismul, nu numai în latura literară, dar ca mișcare culturală, cu implicații politice este o rușine de neiertat». Se pare că d. N. Iorga încă n'a citit cartea... Altfel nu ne putem explica tăcerea «Cugetului clar»... Tot din Emil Cioran: «Nu vreau o Românie logică, ordonată, așezată și cuminte, ci una agitată, contradictorie, furioasă și amenințătoare. Sunt prea mult patriot, ca să doresc fericirea țării mele». Pariem că 4 Georgescu-Cocoș se va ocupa o lună de zile, în «Neamul Românesc», de «Schimbarea la față a României». Evident, dacă va fi în stare s'o citească.*

CONSTATARI

Mircea Eliade trebuie urît. Prea lucrează mult, prea știe multe. Distruge, astfel, toate gloriile de carton ale Capșei, care-și continuă în multe duhuri scriitoricești mizera existență. Nu se găsește nimeni să-l lapideze pe Mircea Eliade! Ce repede a trecut timpul când puteai deveni scriitor cu o cărțulie de 16 pagini, ca apoi să rumegi, ca d. Stamatiad, zeci de premii! *Numai la Cernăuți* mai sunt poeți, cari scot «volume» de 8 pagini (ce-i drept: pe hârtie cretată!).

M. S.

MUGURI

La Oravița, un orășel trântit, provincial, într'o vale, lung cât o poveste plictisitoare — are propriu zis o singură stradă — apare «Generația de mâine», o revistă condusă de un mănunchiu de elevi — muguri cari făgăduesc mult — sub supravegherea d-lui profesor I. C. Stoica. «Generația de mâine» este o publicațiune de ținută literară demnă de subliniere. Ne rezervăm bucuria de a reveni într'un număr viitor al ziarului nostru.

BALADE VERZI

Nu știm ce a făcut Radu Gyr cu manuscrisele de poeme pe care le păstra în sertar.

Am auzit că Baladele vor fi tipărite de Iconari.

POEME DE NORD

se va numi cartea de versuri a d-lui Iulian Vesper, care va fi în vitrine la sfârșitul lunii c.

Volumul de peste 100 pagini, va apare într'o splendidă execuție tehnică, într'un număr restrâns de exemplare.

ORIENTARI IN VEAC

e titlul cărței noui care dudue sub tipar din pana pururi inteligentă și documentată a colegului nostru Nicolae Roșu.

Autorul Dialecticei naționalismului va înregistra cu ea un nou succes meritat.

«POPORUL ROMANESC»

«foaie pentru folosința muncitorilor dela sate și orașe», după cum vrea să spună însuși subtitlul revistei, își îndeplinește menirea și-și înțelege rostul. Redacția și administrația: Gara Chitila, Ilfov și str. Gl. Budișteanu 8, Buc. II.

«IDEEA NAȚIONALA»

este o publicațiune de frumoasă ținută. Bine scrisă, cu talent, suflet și înțelegere, se încadrează în ritmul vremii. Din cuprinsul numărului 31-32 reținem articolul *«Dincolo de erou și supraom»* al d-lui N. N. Manolescu, directorul ziarului. E o cucernică închinare și o perfectă tălmăcire a jertfei lui Ion I. Moța și Vasile Marin.

RADU GYR

a ținut Duminică o conferință la Sibiu despre «Anarhismul în literatura modernă».

(Și la sfârșit a vorbit despre o mare jertfă românească).

Conferința a fost ținută în cadrul ciclului de conferințe al Societății «Astra», și a fost răspândită în oraș prin câteva zeci de difuzoare, sala fiind neîncăpătoare pentru numărul imens de ascultători.

«ARDEALUL»

ziar de luptă națională, — apare la Brașov — care până azi a fost săptămânal, va deveni cotidian începând cu data de 1 Martie. Urăm ziarului *«Ardealul»*, în pragul noului drum, să fie un mărțișor de vreme nouă, binevestitor.

GATA ORICAND...

Admirabilele însemnări de pe frontul spaniol ale eroicului comandant legionar, vor apare sub titlul «Insemnările lui Nicolae Totu» ca număr prim al bibliotecii «Bunei Vestiri».

«EU ȘI EUROPA»

Este o revistă de pamflet care apare la Deva, sub destoinica și priceputa conducere a tinerilor poeți Ion Th. Ilea și Niculae Rusu. Vom reveni.

COLȚUL SATELOR

Cartea pentru popor

Problema cărții pentru popor, problemă de o însemnătate pe care numai cei cari — întâmplător — s'au întâlnit cu asperitățile ei, o pot aprecia, constituie în clipa de față principala preocupare a tuturor factorilor noștri culturali. Am înclina a crede că această chestiune cuprinde în miezul său, germenii mai multor probleme, devenind — din această cauză — titanică. Editorii, oameni de afaceri înainte de a fi oameni de cultură, se izbesc în opintelile lor *culturalistice* pentru binele lumii rurale de un nod gordian care este: colportajul. Ca și cum în prealabil s'ar fi înțeles să facă așa, editorii noștri se plâng pe toate gamele de imposibilitatea de a coloporta o carte, o revistă sau chiar o poză neînsemnată în lumea satelor.

Jelania lor pare oarecum întemeiată. Intr'adevăr, a tipări o carte pentru sat înseamnă a-ți alege dintr'o serie de răscruci, pe cel mai mare. Inseamnă a avea șansa de a rămâne cu materialul în pod și nici măcar la kilogram cu putință a fi vândut.

Vedeți d-voastră, domnii editori români (?!) așteaptă para mălăiață, organizarea dela sine a colportajului pentru ca, după ce toată această organizare va fi gata, să vină și dânșii cu marfa pentru desfacere. Ceiace, spre părerea de rău a noastră și a altora, nu se va întâmpla chiar așa curând — deși nerăbdarea editorilor noștri este îngrijorătoare.

Folosim însă prilejul de față spre a prezenta acestor comozi domni un om de treabă, care — fără a mai sta să analizeze savant cauzele și efectele sărăciei culturale sătești — a scos într'o zi a lui Dumnezeu bruma de economii ce avea strânse într'o ladă și a tipărit patru admirabile cărți pentru săteni, lăsând cu gura căscată de stupefacție pe domnii mari capitaliști. Este vorba de inimosul director al revistei populare «Satul», d. Andrei Udrea, țăran de piatră, care a avut curajul să scoată din amorțire chestiunea cărții pentru sate și să neglijeze eroic piedica cea mare: colportajul.

D-sa s'a adresat abonaților revistei sale, răspândiți prin toate unghiurile țării și cu consimțământul lor, a purces la tipărirea cărților de 20 lei exemplarul (64 pagini mari). Incercarea a prins. După *«Plante de leac»* scrisă de cunoscutul inginer agronom *D. M. Teodoru*, d. Andrei Udrea a căpătat curaj. A tipărit *«Chiot către neamul meu»* de Vasile Militaru, apoi *«Rezervistul dela compania I-a»* de *Paul Epureanu*, apoi *«Jocurile noastre naționale»* de cunoscutul folklorist *S. T. Niculescu-Varone*. Și încă tot nu s'a oprit. Acum anunță o carte de I. C. Vissarion, apoi una pentru copii.

Ce ziceți domnilor editori de profesie? Ce ziceți de problema colportajului la sate, peste care cineva s'a încumetat să treacă?

Să nu uităm a adăoga că cele 4 cărți de mai sus, apărute sub titlul *«Biblioteca Satului»* sunt, nu numai eftine, dar și bune din punct de vedere al conținutului. *Literatura* este slujită odată cu *cultura*. Imperecherea, fericita împerechere a acestor două noțiuni, numai în domeniul cărții pentru popor se poate realiza.

Dintr'o pornire sinceră și din sentiment de admirație, ne îngăduim a invita pe toți cunoscătorii problemei cărții pentru sat, a urma exemplul pe care, din proprie inițiativă și fără averi belaisice l-a dat feciorul de țăran d. Andrei Udrea.

Marin Radu Voinea

CALENDAR

Joi 25 Februarie 1937

ORT. Sf. Taras Arhiepiscop. Constantinopolului († 806)

CAT.: Sf. Policarp Episc. (Polycarpe († 143).

PROT.: Walburga.

RASARITUL SOARELUI 7.4

APUSUL SOARELUI 17.56

ZILE TRECUTE: 55

ZILE RAMASE 310.

Radio România

Joi 25 Februarie 1937

13.00: Ora Culturală. Sport. Cota Dunării. 13.10: Concert de prânz. Orchestra de Salon Radio dirij. de D. Teodoru. 14.10: Radio jurnal. 14.30: Continuarea concertului. 15.00: Ultimele știri. 18.00: Concert de muzică executat de pianiști francezi (discuri). 19.00: Ora. Mersul vremii. 19.03: Istoria muzicii. Muzică Italiană (III). Opera italiană. Cuvânt explicativ de Emanoil Ciomac. 21.00: Traducerile din clasici de prof. N. I. Herescu. 21.20: Concert de piano. D-na Silvia Șerbescu.

21.55: Actualități anglo - americane, de prof. Dragoș Protopopescu. 22.10: D-na Margareta Vasilescu-Dejana (canto). 22.30: Radio jurnal. Sport. 22.45: Concert nocturn al Orchestrei Jean Săbăceanu transmis dela restaurantul Rărăru. 23.45: Jurnalul pentru străinătate în limba franceză și germană. 23.55: Ultimele știri.

Spectacole

TEATRE

OPERA ROMANA: Relâche.

TEATRUL NAȚIONAL: matineu Avarul; seara Serenada din trecut.

REGINA MARIA: matineu și seara De ziua nevestii-mi.

COMOEDIA: matineu ora 3½. Ora H; matineu ora 6. Poveste de iubire; seara la ora 9, Ora H.

VESEL: Matineu și seara Călugărul din vechiul schit.

VOX: matineu și seara Floarea din Haway.

ALHAMBRA: matineu și seara 101 Alhambra melody.

CINEMATOGRAFE

CAPITOL: «Misiunea Brigăzii 41» și complectări.

ARO: «Elisabeta, regina Angliei» și complectări.

A. R. P. A.: «Acuzata», cu Dolores del Rio, jurnal și complectare.

ROXY: «Misiunea Brigăzii 41» și complectări.

FEMINA: «Cei mari» (Clasa VIII a) și complectări.

FORUM «Romeo și Julietta» și «Bastana».

CENTRAL: «Comoara blestemată» și «Any se amuză».

DARLY: «Grădina lui Alah» și «Vulturul Roșu».

OMNIA: «Romeo și Julietta» și «Dominoul verde».

MANON: «O noapte pe Dunăre» și «Victoria».

MARCONI: «Circul», jurnal «Gemenele dela Pătârlagele» și trupa Titi Mihăilescu.

MODEL: «Fiica lui Dracula» și «Misterul unei nopți».

COTROCENI: «Sub două drapele» și «Marietta»

Conferința d-lui prof. N. Iorga la „Pro-Arte"

Sâmbătă 6 Martie, ora 5 d. a. va avea loc în sala Dalles a X-a conferință experimentală organizată de «Pro-Arte» și consacrată muzicei românești.

D. profesor Nicolae Iorga va vorbi despre muzica românească iar programul muzical va fi interpretat de d-na Gabriela Augustin, d-nii George Cotlac, V. Jianu și Miron Șoarec.

Cinematograf

Mai rău de cât în Mozambic și Congo

„Omul" să poruncească ?...

In numerile 2 și 4 ale ziarului nostru, pentru îndreptarea trebilor cinematografiste la noi, cât și pentru îndrumarea mișcării și desvoltării lor pe calea interesului național, stăruisem în căutarea unui OM, care să pornească organizarea *Oficiului național al cinematografului*; un OM care să poată sta neclintit în vâltoarea iureșului politicianist ce devastează cotidian morala administrației noastre de Stat.

Și fiindcă suntem îndreptățiți să credem că OMUL s'a găsit Marți 23 Februarie a. c., și încă un OM care a dovedit mari însușiri de realizator, considerăm înfăptuit punctul prim *(omul)* din programul ce l-am propus noi, aici, în această atât de tânără «Bună Vestire». Am pornit cu noroc putem spune.

Acum ne trebue *Oficiul național al cinematgrafului*, care să rămână însă, *neapărat*, sub comanda departamentului internelor, așa cum este azi *serviciul cinematografelor* din *Oficiul național de turism*.

Dar până la emanciparea conducerii cinematografului de tutela O. N. T.-ului — operație nu reclamă mult timp — noua conducere a ministerului de interne are datoria, paralel cu celelalte preocupări zilnice să ia în grijă și cinematograful, fiindcă dezordine este în treburile cinematografice, nu *în țară*. Și anum ministerul să poruncească autorităților în subordine să nu mai permită intrarea în țară a *jurnalelor* și a filmelor-anunțuri (reclame pentru filmele viitoare) cu altă vorbărie decât acela în graiul românesc. Se poate foarte ușor vorbi românește chiar în acele reclame-film ce vin tocmaj dela Hollywood, cum și în jurnalele ce vin dela Paris. Techniceste e lesne și nu e costisitor (la cerere arătăm socoteala până la ultima diviziune a unității monetare respective, mijloacele timpul, etc.).

Apoi, când atât de ușor, este o inadvertență — azi îi spunem așa — față de țara unde îți plasezi marfa (filmele-spectacol sunt marfă), zeci de ani în șir, să te adresezi numai în limba maternă (engleză, franceză, etc.). Este o străveche obicinuință la negustori să învețe limba celor ce le vinde mărfuri, tocmai pentru a-i încânta. Și apoi: exploatatorii coloniali, nu învață ei limba celor pe care-i jegmănesc?

De ce atunci noi, românii, să fim mai blânzi, mai îngăduitori decât acei din Congo sau Mozambic?

Așteptăm cele dintâi măsuri ale noilor miniștri de interne.

CONST. ZAGANESCU

Cărți

Sunt soldat și călăreț

Azi a apărut în vitrinele librăriilor o nouă carte a lui *Neagu Rădulescu*. Un roman intitulat sugestiv *«Sunt soldat și călăreț»*, o frescă de dragoste umor și tinerețe care va stârni o deosebită impresie în lumea noastră intelectuală căci *Neagu Rădulescu* este unul dintre puținii noștri scriitori cari aduc în pagini o atmosferă de îndrăzneală, de impertinență, specifică adolescenței.

«Sunt soldat și călăreț» e o dovadă după *«Dragostea noastră cea de toate zilele»* și după savurosul *«Nimic despre Japonia»* noua carte a lui *Neagu* înseamnă o frumoasă biruință a scrisului tânăr.

1937 ZIDIRE NOUA

Răvaș de drum *)

FRAGMENT

Inchin,
Buchetul zilelor care-au rămas
Măritului Voevod al cetelor de îngeri.
Știi, mamă, Arhanghelul zugrăvit pe iconostas,
In biserica din satul nostru năpădit de plângeri.

Tu să te rogi în fiecare seară la Icoană
Și să'mpletești coroanele de busuioc.
Să ne fie, mamă, ruga, legătură pentru rană
Iar florile sfințite, semne bune, de noroc...

De-acum, nu-ți voi mai trimite niciun șir de carte,
Că lupta cere timp și dragoste întreagă, idolatră.
De nu mă voi întoarce, mamă de departe,
Să nu plângi, să-ți fie inima de piatră.

Intr'o seară,
Când vor trece biruințele prin sat, tu să-ți aduci aminte
Că undeva, în zarea lor stelară,
Trăesc și legionarii din morminte...

VAL CARDU

*) Din volumul de versuri «Cuiburi de lumină» care va apare în curând.

INTRE TALENTE ȘI HEBREI

Eugeniu Lovinescu doarme alături de opera lui nefastă. Oare ce s'a ales din toată maculatura inhibată de perversitatea intelectuală a fostului critic din strada Câmpineanu? Că, va admite și domnia-sa, Vergilius Monda-Moscovici, Camil Baltazar și I. Peltz sunt orice, numai scriitori nu. Iată câteva versuri de George Drumur:

«Ciobani cu bâte prinse în pământ,
cari poartă frica ielelor în sân,
pe umeri au brăzdare mari de fân —
cu gând să-l ducă Domnului ca legământ.

Și s'a umplut cu ape și cu stânci
tot geamul, încuind în zori de zi
re'ntoarcerea minunii de atunci
și-a cerului ce'n stâncă se urzi.
Păstori au pornit la drum,
iar umbra lor călătorește poate și
acum...» —

și unul singur de Sabin Vasla pseudonimul unui hebreu):

«Să-mi însfac femeia'n pat, ca pe
vrășmaș...».

Observați ce univ e George Drumur și câtă eleganță rafinată la ultimul...

CRONICA PLASTICA

Probleme la o viitoare cronică plastică

Ion Moța vorbea foarte clar și concis asupra problemei care ne preocupă în aceste prolegomene, într'un articol dedicat așa numitei arte cu tendințe. Sensul articolului era următorul: *nimic nu poate strica mai mult artei, degradând-o, decât subordonarea ei manifestă și brutală la anumite idei. Dar nicio artă nu are vreo valoare când crește izolată de actualitatea istorică a unui neam, când nu este prezentă la frământările lui, când nu are nimic deaface cu sufletul acelui neam.* Prin urmare, specia aceasta cocoloșită a muzelor, „apolitică" și veșnic tentată de anarhie (ca un demn rod al Renașterii), era pur și simplu chemată la ordine.

Un artist nu-și aparține doar lui însuși. El este mai întâiu o creațiune a lui Dumnezeu, care l-a făcut să se nască din sufletul și din carnea unei națiuni, pe un pământ anumit. Și el, acest fiu al atotputernicului, cu necesitate nu poate fi altceva decât ceeace a fost făcut. Și neființd altceva decât neamul lui, nu poate, cu aceeași necesitate, să simtă altfel decât întreg neamul lui (considerând aici specia respectivă a neamului: plastică, lirică, epică, muzicală). Libertatea umană însă face posibile trădările. După cum eu m'am născut din creștini, am fost botezat, sunt cu necesitate creștin, adică mă aflu într'o stare de fapt pe care nu o pot desminți, pot însă s'o denaturez, deși prin starea de fapt sunt creștin, pot să mă declar ateu. Atunci înseamnă că eu din libertatea mea, caut să-mi distrug natura, anihilându-mă. Ceea ce în aparență ar fi manifestarea pură a personalității mele, este doar distrugerea ei. Căci eu nu pot fi o personalitate decât sub specia cerului care mi-a hărăzit nașterea. Numai atunci când m'aș fi creat eu pe mine, lucrurile ar fi stat altfel, dar cred că nimeni nu e în stare să spună o asemenea absurditate.

Așa cum există o internațională a liber-cugetătorilor, o internațională a proletarilor cu asimilații ei (proletari sau neproletari), există și o internațională a artiștilor. Cea mai primejdioasă internațională e prima, pentrucă din ea vin toate păcatele.

Pe noi ne interesează deocamdată, aici în cadrul prolegomenelor noastre, cea din urmă internațională. Intotdeauna au circulat printre artiști judecăți de felul acesta: sunetul nu are limbă, culorile și formele nu au patrie, etc. Lucruri lipsite de orice sens. Chiar poezia a fost atacată, fapt bizar, tocmai într'o țară unde redeșteptarea orgoliului național nu poate fi negată de nimeni, de către șeful academiei futuriste italiene, d. Marinetti, care descrie în sunete de tot felul, impresiile unui câine pe vapor. Și hotărît, spiritualitatea câinilor de pe tot globul e aceeași, pe când cu oamenii nu se întâmplă același lucru.

E nemaipomenit de încântător să auzi pe un artist ca Enescu *) (poate fără voia lui, exponent rar al melosului românesc), spunând că tot ceeace se întâmplă azi în lume și la noi în jurul mișcării de dreapta, e o barbarie. Nu mai puțin dureros e cazul unui Sadoveanu, care după ce scrie o viață întreagă în graiul cel mai românesc, trece în slujba internaționalei.

Orgoliul artiștilor, cari nu sunt în realitate decât niște biete maimuțe ale lui Dumnezeu, imitând după El actul creației, îi face ca și pe majoritatea filosofilor să se despartă de orice realitate, pentru a pleca dela acel jalnic și elementar sofism al idealiștilor, eu sunt și prin asta îmi dau seama dacă mai există ceva și cum.

Gloria artistului nu trăește decât prin ceeace sădește ca valoare eternă în opera lui. Și aceste valori eterne nu sunt universale, întrucât nu sunt simple concepte. Eternitatea lor decurge din participarea la viața eternă a neamului, din claritatea prin care au reușit să se cristalizeze în punctele luminoase și durabile ale ethosului. Arta nu este nici aur, nici argint, nu este bun, ci valoare în sine. Și ca valoare în sine, nu poate fi transmisibilă, nici corupibilă și nici reductibilă la formule uni[illegible].

Spuneam mai sus că artiștii sunt ușor tentați către o internațională a artelor care nu e decât o poartă de intrare în haosul celorlalte internaționale, ușor reductibile de fapt una la alta. La asta îi duce nu numai înțelegerea greșită a rolului artei în istoria și în viața neamului, ci și o atitudine generală de viață, caracterizată printr'un nemăsurat orgoliu. Faptul creației îi face să se asemene unor Dumnezei, [illegible] până la urmă la credința că însăși ființa lor este propria lor creație. Este un fel de nebunie, o renunțare la omenie, care duce la cel mai crunt anarhism. Valorile universale la cari crede artistul că se supune, sunt o iluzie. Realitatea lor este doar *hic et nunc* și numai prin asta pot fi eterne.

Inchinându-se acestor valori universale (de ordin și de circulație tehnică mai ales, nu originar substanțială), artiștii se desleagă, propria manu, de orice responsabilitate, simulând un fel de abdicare în fața unor fantome. Și trebue să se știe că limba esperanto nu a dat și nu va da niciodată un poet mare.

Trebue să recunoaștem cu toții că a venit vremea când și acești copii teribili ai hazardului să intre în ordine să vadă bine ce sunt și cum sunt pentru a nu se anihila negându-se. Neamul nu pierde nimic, pentrucă este etern, ci doar poate fi trădat, iar trădătorii se îngroapă fără alegere în moartea și uitarea veșnică.

LOGION

*) Dumnezeu știe dece din atâția scriitori mari nu a găsit la Paris decât un jidan mediocru *(Ed. Fleg)* pentru libretul lui Oedip.

Citiți zilnic „Buna Vestire"

VIATA POLITICA

Mic tratat despre furtună

Furtuna nu prea are multe etape de evoluție în ce privește procesul ei de acționare propriu zisă. Furtuna, în natură, este un fel de eveniment revoluționar. Idem, în dragoste. Pe vârfuri de munți. Peste și dincolo de piscuri. Pretutindeni.

Deobicei, furtuna este reacțiune. Nu are direcție de acțiune. Legile furtunii presupun un întreg complex de cauzalități, cari sapă liniștea, înainte de stârnire. Cu alte cuvinte, furtuna este motorizată de anumite procese atmosferice anterioare. Indiferent de coloritul și domeniul furtunii. Și oriunde ar fi plasată această atmosferă.

Simptomele care preced furtuna fac parte din aparența unei liniști imense.

La suprafață, apele oglindesc, deseori, absența oricărei frământări interioare. In adânc se încaeră valurile. Fenomenul este prezent oriunde se cască amenințări de furtună.

Pentrucă ceiace este, totuși, de caracter evolutiv în geneza furtunii, rămâne închistat în cauzalitate, în ceiace nu se vede, nu se știe și nu se aude.

Decât de cei inițiați.

Constatările de mai sus alcătuesc un modest paragraf despre nașterea vijeliei.

Din momentul plecării, dinamica furtunii pășește în linia unui drum fără întoarcere. Ca substanță interioară reacțiune, caracterul furtunii îmbracă, odată pornită, haină de acțiune.

Și orice acțiune se desfășoară în cadrul unor legi inflexibile. De cari trebue să se țină seamă. Pentrucă dacă furtuna oscilează în incert și pornește în afară de legile ei precise, faptul nu însemnează că drumul ei va fi altul decât acela care trebuie să fie: drum de vijelie.

Prologul se desfășoară între culise. In peștera consfătuirilor tainice. Departe de codrii verzi, peste cari va trece furtuna. Dacă va trece, cum va trece și când va trece.

Incolo, e liniște. Liniște imensă și grea. De plumb.

In aparență.

In tot cazul, stejarii sunt gata oricând pentru primirea vijeliei.

Nu se îndoaie nicicând. Cel mult se frâng. Unii. Cei mulți rămân să domine, cu fruntea spre soare, liniștea de după furtună.

In schimb, tot ce e fragil dispare în volbura vijeliei. Unde? Spre necunoscutul drumurilor de vijelie.

De încheiere: Sunt oameni pregătiți — ca stejarii — de furtună. Sunt și oameni care, deși știu și vor să anunțe furtuna, aprind totuși chibrite în preajma explozibilului.

Steaua lor anemică licărește între hotarul neprevederii și al inconștienței.

Valeriu Cârdu

Cum s'au îmbogățit cei doui gușteri umanitariști Albert și Șmil Honigman

Bugetul Statului român oferit drept pradă voracității proverbiale a unor jidovi analfabeți și libidinoși. Ex licația sprijinului acordat de Kahal „național-țărăniștilor"

In 1925, frații ȘMIL și ALBERT HONIGMAN, deși directori ai LUPTEI, erau niște simpli golani. Respingătoarea lor fițuică apărea la o mare tipografie din Capitală, unde la un moment dat, gușterii înregistrau un pasiv de patru milioane, la o gazetă care apărea în patru pagini și se vindea cu trei lei.

Când, deodată ei intră până peste cap într'un val de prosperitate, își plătesc datoriile și încep să-și acumuleze averi. Până acolo, încât după propria lui mărturisire, monstrul hidos care răspunde la numele de ALBERT putuse să ajungă ca să întrețină trei metrese și să-și îngăduie un trai princiar.

Ce se întâmplase?

Frații întru brigandaj descoperise un mijloc inedit de a-și specula talentul «gazetăresc»: pe lângă ziar, au înființat sub denumirea de «REPREZENTANȚA ROMANEASCA» un fel de oficiu samsaricesc, la adăpostul căruia organizau adevărate atentate la integritatea bugetelor Statului, județelor și comunelor.

Ce-a stabilit judele instructor

Oficiul samsaricesc în chestiune, n'a fost înregistrat la tribunal pe numele honigmanilor. Prudenți, aceștia au aruncat toată răspunderea pe umerii unui nepot docil și puțintel cam sărac cu duhul, care se lăsa manevrat ca o sculă. AUREL ȘARF era numele acestui nenorocit: el și-a asociat apoi și pe «JEAN» BACALU, principalul erou al istoriei cu incendierile cari au dezolat Bacăul și alte orașe celebre.

Intreprinderea prospera grație ingeniozității gangsterićești a unchiului ALBERT, care mai printr'un șantaj, mai printr'o notiță măgulitoare, mai printr'un mic șperțuleț de o sută-două de mii de lei, izbutea să plaseze importante furnituri la principalele ministere din țară. Câștigul se împărțea frățește, cum era și natural: Partea leului revenea celor doi gușteri principali, Șmil și Albert, directorii «LUPTEI», iar partea gâștei, era atribuită trepădușilor, adică lui «Aurel» și lui «Jean».

Constatările acestea transpiră foarte clar din ordonata expunere a d-lui jude instructor GIGI OPRESCU *(cu excepția câtorva pasagii obscure, pe care ne vom osteni să le luminăm noi, spre marea satisfacție a cetitorilor și — să sperăm! — a justiției).*

«In 1925, AUREL ȘARF și JEAN BACALU — precizează d. jude-instructor, — au pus bazele unei Societăți în nume colectiv, «REPREZENTANȚA ROMANEASCA». Activitatea mărturisită a societății: furnituri de stat și comună. Capital, (subscris, nu deplin vărsat), 500.000 lei.

«Intreprinderea era prosperă și asociații duceau o viață largă. (TOATA ACTIVITATEA LOR SE CONCENTRASE IN JURUL MINISTERELOR ARMATEI, INTERNELOR ȘI JANDARMERIEI.

[...]ndicațiuni teribile

«**Câștigurile** [...], [...] **provenit decât din afaceri nerecomandabile din punct de vedere moral.** ***Se organizau carteluri la prețuri fabuloase*, se preda marfă de altă proveniență, sub egida unor firme dela care deținem procuri valabile sau expirate, sau montau cumpărări și vânzări de mărfuri supra-evaluate sub amenințarea de campanii prin presă, *la care prin legături de rudenie, Aurel Șarf avea mult sprijin».***

[...]ci se cuvine să ne oprim o clipă și să traducem pe înțelegerea vulgului, constatările juste și terminologia savantă a d-lui jude instructor.

In limba noastră obișnuită, «afacerile nerecomandabile din punct de vedere moral și penal» se numesc hoții. Și una din aceste hoții monstruoase este organizarea de TRUSTURI și CARTELURI, prin cari o bandă restrânsă de apași și de escroci, incapabili să-și agonisească existența pe cale cinstită, reușesc să stoarcă de vlagă zecimi de mii de producători și de consumatori cinstiți.

Dece e acoperit unchiul scelerat?

Apoi ni se pare puțintel cam confuz pasagiul unde e vorba de amenințarea cu campanii de presă («la care prin legături de rudenie AUREL ȘARF avea mult sprijin). Mă rog: cine amenința cu campanii prin presă? AUREL ȘARF? Dar el nu era principalul beneficiar al afacerii, nici adevăratul ei conducător. Și cine l'a cunoscut, știe că el era un jidănaș flasc și atât de timid, încât s'ar fi scăpat întru sine chiar și numai la simpla amenințare a unui cățel, necum să mai amenințe el pe alții.

Rămâne atunci singura explicațiune plauzibilă, *pe care de altfel noi o vom sprijini chiar în cursul acestei campanii pe dovezi:* Adevăratul regisor al afacerilor, șperțarul și șantagistul nu era altul decât *Albert Honigman*, fost pensionar al Văcăreștilor la scurtă vreme după aceea, i nițiatorul d-lui Sadoveanu în tainele democraticului meșteșug, actualul co-director al *«Luptei»* și confratele cel mai prețuit al ciocoiului filipescan de la Palatul telefoanelor.

Intrebarea firească inevitabilă: cum de-a scăpat acest inveterat și incorigibil tâlhar de asprele și îndreptățitele rigori ale legii?

Iată ce ne propunem să stabilim. Pentrucă ținem să se știe sus și tare, că simpla condamnare morală a gangsterului, nu ne va putea satisface nici pe noi nici sufletul batjocorit al țării.

ADRIAN BALTAG

O lecție politică pe zi

Critica liberalismului

Tot atât de seducător ca și democrația, liberalismul aduce aceiași dezamăgire în consecințele care se trag din principiile sale de bază. Libertatea individuală, minimalizarea statului și abținerea lui dela orice intervenție fac din viața socială și economică o adevărată *junglă*, în care cel mai tare devorează pe cel mai slab.

Statul liberal pur, care se abține dela a interveni între patroni și muncitori pentru a-i apăra pe cei din urmă, lasă să se desvolte nedreptatea și spoliațiunea în formele cele mai negre.

Principiul libertății individuale devine fecund, — sau mai exact, *a putut* fi fecund — numai pentru conducătorii de întreprinderi, pentru oamenii de inițiativă economică, adică pentru acei „căpitani de industrie", care în țările capitaliste ale veacului XIX-lea au reușit, prin neastâmpărul lor de cuceritori economici, să asigure exploatarea lumii întregi, în favoarea câtorva națiuni privilegiate ale pământului.

In afară de această clasă particulară și de acest moment trecător, liberalismul pur nu și-a dat nicăeri dovada virtuților sale teoretice. Pretutindeni liberalismul a trebuit să fie corectat, potolit și frânat prin intervenția statului, care s'a văzut să-i curme excesele prin legi de ocrotire și de organizare.

sale economice: libera concurență și libera inițiativă privată este un sistem ineficace și perimat.

Astăzi pretutindeni economia organizată este cea care triumfă, iar țările care s'au ridicat mai curând din prăpastia crizei mondiale, cum sunt Statele Unite, Italia și Germania, *au reușit să o facă numai părăsind total principiile liberalismului economic.*

Cât privește liberalismul politic, care pune înainte libertatea individului, față de orice ideal social și de orice disciplină socială, el este astăzi mort nu numai în practica instituțiilor, *dar mai ales în sufletul oamenilor.*

Astăzi popoarele cele mai sănătoase și mai mândre ale pământului își sacrifică bucuros o parte din libertatea lor, pentru ca prin organizare, disciplină, și comandament național și unic să-și sporească vitalitatea, să-și multiplice forța și să-și dea în fața celorlalte noroade o nouă strălucire.

Cele mai nefericite din toate țările rămâne bineînțeles, acelea în care libertățile au rămas de mult numai pe hârtie și în care nici o izbândă națională nu vine să le scoată dintr'o viață mediocră și să le dea o compen[...] libertăți.

Profesor

Buletin parlamentar

SENATUL

D. Constantin [...] deschide o ședință adormită sub paza severă a d-lui general Paul Angelescu.

D. profesor A. C. Cuza interpelează ministerul de finanțe în chestia monopolului alcoolului și al sărei. E o problemă veche în care bătrânul nostru patriarh naționalist perseverează.

«Jidanii» ne minează economia țării, iar statul în loc să îi oprească le dă o mână de ajutor».

— «Se proectează — d-lor senatori — continu[ă] profesorul — concesionarea acestor monopoluri unui consorțiu jidănesc în frunte cu Aristide Blank, A. L. Zissu și Iosif Pincas.

In timpul acesta «cafeneaua din incintă» discută despre nu știu ce bilanț, de inventare, iar un preot liberal oferă niște sămânță de vânzare.

Primele bănci ascultă cu viu interes comunicarea d-lui A. C. Cuza care arată periclitarea intereselor românești în ordinea sanitară, financiară și a muncii naționale.

(Noi ne permitem a adăuga că dacă acest consorțiu cere monopolul sării, nu are decât să înceapă exploatarea din saline, căci titluri pentru acest privilegiu se poate ușor câștiga. Dacă bine înțeles nu-l are până acum. (Să îmbrace câte o haină de zebră fiecare și au un drept câștigat).

D. A. C. Cuza este însă un om cu o infinită răbdare și de aceia declară că așteaptă răspunsul d-lui ministru de finanțe, care desigur că va fi dat cât mai târziu posibil și poate chiar «post [...]».

«Cafeneaua» se pare că a încheiat o tranzacție fericită și a plecat s'o perfecteze la o tratație de salam la bufet.

D. general Angelescu se urcă la tribună și acolo depune patru proecte de legi, ca patru ouă în cuibar:

1) Chemarea sub arme a contingentului 1937.

2) Modificarea articolului 19 din legea de organizare a ministerului apărării naționale.

3) Pensionarea clerului militar.

4) Modificarea art. 45 din legea corpului subofițerilor.

D. Jecheanu prinzând pe banca ministerială pe d. Negură, sgândăre problema aprovizionării armatei de către centrala cooperativă de producție și consum.

Ministrul cooperației schițează o lămurire sentimentală.

Codul justiției militare trimite Senatul la culcare.

I. St.

Peste hotare

Un eveniment politic de covârșitoare importanță, petrecut în Jugoslavia, a fost trecut aproape sub tăcere. Rezultatele tratativelor dintre guvern și opoziția croată, au ajuns în faza ultimă la înțelegeri definitive.

Câte frământări, cât sbucium, a trebuit pentruca, dela actul unirii Sârbilor, Croaților și Slovenilor, să se ajungă la unificarea politică de astăzi.

Meritul imens revine în întregime înțelegerii și patriotismului d-lui Macek. Urmașul lui Radici în partidul croat, prin politica sa actuală, a demonstrat că unitatea regatului n'a fost rezultatul unei întâmplări, ci imperativul categoric al rasei.

Radici nu a înțeles lucrul acesta. Fire prea sensibilă, prea nestatornică, Radici nu a ținut niciodată socoteală de nimic și prin actele acțiunei sale a păcătuit infinit față de neamul său.

El făcuse din partidul croat un partid autonomist și republican. A dus tratative la Moscova cu fruntașii roșii Kalinin și Cicerin. A fost la Buda-Pesta și a pactizat cu dușmanul cel mai încăpățânat.

Partidul croat al lui Radici a întunecat ani de zile cerul senin la care avea drept regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor.

Ținuta de înaltă prevedere și clarviziune a d-lui Macek, a șters tot trecutul pătat un moment, al istoriei făurită atât de glorios de Alexandr[u] I Unificatorul.

Dems

Calvarul întreg[i]torilor de țară

Guvernul în loc să se ocupe între altele și de înarmarea sufletească a poporului căutând să vindece rănile războiului, cultivă cu o stăruință diabolică, duhul desbinărei, al zavistei și al urei, între glorioasele victime ale războiului, pe care în loc să le ajute acordându-le pensii echitabile, scoțându-le din mizeria în care se sbat și după ce li s'au rupt, și picioarele de lemn, se plănuește aruncarea lor de vii în groapă.

Ministerul Sănătății a depus pe băncile parlamentului un proect de lege, de pretinsă organizare de Eforie Generală I. O. V. F. L.». Am fi lăudat inițiativa ministerului sănătății, dacă în spatele acestei legi nu ar fi plasat interesele de partid căutând prin acasta, să vâre dihonia politică în rândurile victimelor de războ, după cum a rezultat din expunerea ministerului sănătății și raportorul legii la Senat, pentru a se împlini dictonul «Divide et Impera».

Legea Eforiei Generală I. O. V. F. L. depusă spre votare parlamentului, nu aduce nici o ameliorare situaț[iei] victimelor războiului de care ce stat[u]i — ea contribue aci decât cu o nouă pleiadă de funcționari, oameni ai regimului, începând cu eforii, cari vor fi numiți de către guvern după cum prevede în însuși textul acestei legi. Cum nici după 20 de ani dela răsboi până azi, invalizii, orfanii și văduvele nu au fost puși în drepturile lor de pensii și cum guvernul printr'o altă lege a amânat până la bugetul viitor aplicarea legei de pensii I. O. V. (votată în 1932).

In marea massă a glorioaselor victime domnește o vie agitație din cauza nemulțumirei ce le-a adus proectul acesta al Eforii, prin care guvernul urmărește desființarea Societății Mutilaților, acaparerea senatorilor acestela prin trecerea ei direct sub tutela guvernului, unde își alege și numește eforii și membrii dintre favoriții regimului.

Citiți cu voluptate!

Fortul 13

cel mai mare roman al anului

și

FENOMENUL ENGLEZ

cea mai mare carte de eseuri a anului

de

DRAGOȘ PROTOPOPESCU

Cărți boicotate cu frenezie de evrei, câini și toți idioții stângei

Declarațiile d-lui Von Neurath

VIENA, (Rador). — Inainte de a părăsi Viena, d. von Neurath a acordat un interview unui reprezentant al agenției telegrafice austriace.

D-sa a declarat între altele: «Raporturile austro-germane trebue judecate într'un mod cu totul diferit decât raporturile dintre statele străine. Faptul că de o parte și de alta a unei frontiere trăesc părți dintr'un acelaș popor trebue să determine și să fixeze raporturile dintre aceste două state.

Călătoria mea la Viena trebue interpretată în cadrul acestei afinități naționale. Aș vrea să o consider nu ca un eveniment politic, ci ca ceva cu totul natural, ca o expresie a solidarității noastre etnice.

Am venit din Germania într'un alt stat german și m'am bucurat de faptul că am putut petrece câtva timp printre oameni cari sunt deasemeni germani ca și compatrioții mei din Reich.

Primirea călduroasă pe care populația mi-a făcut-o și pe care mi-a rezervat-o și președintele federal, cancelarul Schuschnigg și d. Guido Schmidt, ministrul afacerilor străine, a contribuit să mă convingă că eu nu trebue să mă consider de a fi străin, deoarece acelaș voință națională unitară stăpânește și trebue să stăpânească relațiile noastre».

In Spania

Victorie naționalistă

SALAMANCA 25 (Rador). — Agenția Havas transmite:

Comunicatul oficial al marelui cartier general naționalist, arată între altele că pe frontul diviziei VIII, inamicul a încercat să dea un atac violent contra pozițiilor naționaliste dela Otero — Traspelano — Mouon — San Tierzo, dar a fost respins cu mari pierderi, părăsind pe teren o mare catitate de material de războiu.

Unde duce bolșevismul

O familie de muncitori spanioli, izgonită din căminul său, așteaptă într'o biserică părăsită sosirea trupelor naționaliste mântuitoare,

Iar generația lui Moța?

(Continuare din pag. I-a)

i-au apropiat, i-au auzit cuvântul, au trăit alături de învățător?

S'au cutremurat și ei în fața marei lui jertfe! Au vărsat și ei lacrimi pe marginea mormântului său! Au scris un articol, și i-au făcut elogiul într'un cerc sau asociație!

Și? Pe urmă? Pe urmă?

Moartea lui Moța are un sens, înseamnă o răscruce în istoria neamului acesta, deschide o cale, smulge de pe ochii tuturor lumina, adevărul!

Ce fac cei din generația lui Moța?

Nu s'au convins? Nu e destul gestul său, pilda sa? Mai există ceva peste fapta lui Moța, ceva care s'o poată depăși?

Atunci?

Nu vă dați seama tineri din generația lui Moța, că după jertfa sa, voi nu mai puteți continua viața voastră veche! Că nu mai puteți fi nici țărăniști, nici liberali, nici într'un alt partid, pentrucă voi vă ridicați atunci contra lui?

Nu vă dați seama că a plânge pe Moța, a-i slăvi fapta, dar a continua să luptați mai departe în partidele cari l-au schingiuit și l-au întemnițat, e o infamie, o profanare a numelui său sfânt,

Nu vă dați seama că jertfa lui Moța vă deschide vouă calea spre fapte spre atitudini totale, spre renunțări, că nu mai puteți amâna, tergiversa, trăi în compromis?

Cum vă veți prezenta voi în fața istoriei? Cum veți fi judecați? Cum vă veți apăra? Cum vă vor judeca generațiile viitoare, copii și nepoții voștri, când vor cunoaște păcătoșenia și lașitatea voastră?

Cum mai puteți trăi viața voastră oarbă de altădată acum, când soarele vi s'a arătat și minunea s'a săvârșit aici, astăzi, în țara noastră cu unul dintre noi?

Când l-ați cunoscut pe Moța, l-ați apropiat, i-ați auzit cuvântul, ați trăit alături de El, de Invățător!

Ioan Vial

SPORT

La începutul returului Diviziei A.

Echipele românești au o vădită condiție fizică Declinul minoritar

Incepând de Sâmbătă, lupta campionatului național poate fi socotită deschisă și se anunță etapa cea mai hotărâtoare pentru întărirea unui sport cu adevărat românesc.

După o odihnă de aproape trei luni de zile, pasionanta urmărire a jocului clasamentului ca și matchurile palpitante pe care le furnizează îndârjita dorință a echipelor de a-și cumula de fiecare dată în detrimentul adversarului cele două puncte, sunt cu o legitimă nerăbdare așteptate de publicul amator. Dintre toate sporturile, trebue să recunoaștem că footballul este cel mai atractiv, și deci favoritul publicului. Hockey-ul pe ghiață, sky-ul, bobul și toate celelalte sporturi de iarnă au oprit foarte puțin atenția sportivilor, — putem spune, ca un simplu divertisment, în lipsă de altceva mai bun. Publicul e doritor de football, ceeace explică faptul că Duminecă la matchul Venus-Ripensia au asistat pe ploaie 6000 de oameni.

E necesar ca această pasiune a marilor masse să nu fie decepționată până la urmă de anumite interese streine (și la propriu și la figurat) care lucrează din umbră.

După această scurtă introducere vom face, acum la început de campionat, o privire asupra echipelor care intră în luptă.

Cele 12 echipe ale diviziei A, pentru noi se împart în două categorii: una, aceea care cuprinde echipele cu sentimente românești, în care încadrăm pe VENUS, UNIREA TRICOLOR, VICTORIA, UNIVERSITATEA, GLORIA, CRIȘANA și în parte JUVENTUS, adică șapte cluburi. Cea de a doua e categoria echipelor minoritare care, din nefericire, până acum au putut avea cuvântul de ordine în footballul românesc, și care se știu. Sunt cinci. Avem deci majoritatea din divizia națională A românească.

In primele șase locuri ale clasamentului diviziei, după turul de toamnă, locurile 1, 4 și 6 sunt ocupate de formații naționale și 3, 4 și 5 de minoritare. Deci pot fi socotite la egalitate de pretenții la locul de campioni, după această primă socoteală. Trecând însă printr'o operație de discernere a valorii fiecărei echipe în parte, se poate ajunge la concluzia că echipele românești sunt, azi, în avantaj, ca tehnică și joc, față de minoritarele Ripensia, Amefa, C. A. O. ,etc. Stilul românesc începe să se precizeze și să-și dea roadele.

Dintre formațiile care merg cu adevărata simțire pentru un sport românesc, Venus, Gloria, Victoria și Universitatea au pretenții justificate la primele locuri din clasament. Toate aceste echipe sunt animate de un spirit național avansat. Arată, după ultimele antrenamente, o formă excelentă și practică, un joc clar, ignorând savantlâcul combinațiilor de joc stil maghiar.

Dintre acestea, formațiile cu footballul cel mai caracteristic românesc sunt: VENUS (București) a cărei formă s'a văzut Duminecă trecută, pășește în campionatul de primăvară ca fruntașă în clasament și e cea mai indicată pretendentă la titlu. Străduințele pe care priceputii săi conducători le depun și sufletul românesc care-i animă, va face ca izbânda să fie de partea lor.

Victoria (Cluj) echipă tânără formată din jucători fii de preoți, este aceea care va avea un rol hotărâtor în actualul campionat. Intrebuințează cel mai latin stil și începe returul într'o formă verificată în matchuri de antrenament în care, învingând la scoruri a arătat că își desvoltă o condiție fizică și technică din ce în ce mai bună.

Alături de Victoria cităm falnica echipă a Universității; ambele rivale pe teren fac din capitala Transilvaniei postul înaintat de cea mai pură esență românească și cel mai puternic centru de sport național de peste munți. Avem la Oradea pe CRIȘANA care tinde să-și românizeze complect echipa, și la Arad pe GLORIA cel mai puternic tampon grupării Amefa cu tendințe filomaghiaro-comuniste. Numai la Timișoara suntem puși în trista situație să nu putem menționa un club românesc din divizia A. Păcat!...

Revenind la București, UNIREA TRICOLOR o găsim decisă să iasă din postul periculos de codaș al clasamentului. Să sperăm că noua organizare a clubului oborean, acel club care și-a afișat primul fanionul verde al naționalizării sportului, va isbuti să ducă la bun sfârșit lucrul început, încununându-l cu o nouă și definitivă victorie.

Juventus, vrem să-l vedem depărtându-se de anumite puturoase lepre, care amenințau să-i pericliteze existența la un moment dat, și va porni calea cea bună de reprezentant latin, mai ales că numele îl indică și îi cere mai mult ca oricărui club, acest lucru.

Am făcut această trecere în revistă ,cu gândul cinstit de a stimula și încuraja ceeace vedem că simte românește, fiindcă, așa cum se tinde să se facă din sport un instrument pentru diverse scopuri, el servește încă interese streine. Pe de altă parte echipele minoritare sunt într'un accentuat declin, și de aceea e necesar un galop serios pentru a ne recâștiga tot ceeace trebuia să avem de atâta timp, o conducere cu sentimente naționale hotărâte și un sport cu adevărat românesc.

Ion Străjuică

Rugby

Viforul-Dacia se reorganizează

Polisportiva grupare Viforul Dacia își strânge rândurile. Era și timpul deoarece pe cât de fulgerătoare i-a fost ascensiunea, pe atât de neașteptată a fost degringolada produsă în gruparea din Floreasca. Incă de acum doi ani de zile d. Ion Beju omul care a reușit să facă din Viforul—Dacia o echipă redutabilă a trebuit să demisioneze din diverse motive.

Noul conducător d. consilier avocat M. Mihăiescu, e o figură bine cunoscută în domeniul sportului cu balonul oval. Dealtfel, domnia sa, s'a făcut cunoscut prin rodnica activitate depusă în calitate de membru al comisiei federale de rugby.

D. avocat Mihăiescu, pentru a îmbogăți activitatea rugbystică, studiază modalitatea donării unei cupe care să se dispută după sistemul cupei „Gen. Gabriel Marinescu".

Actualmente, distinsul sportiv se ocupă foarte îndeaproape de alcătuirea formației pe care o va alinia în campionatul de primăvară.

Scandalul dela ping-pong

Se cunoaște figura lamentabilă pe care reprezentativa noastră națională (?) — formată din trei jidani, un ungur, o jidancă și o ungurosică — a făcut-o la campionatele mondiale de ping-pong dela Baden-Baden. Vinovații principali nu sunt chiar jucătorii, ci indivizii cari i-au trimes acolo, sinistrii frazemaști ordinari din fruntea federației de ping-pong.

Pe aceștia îi socotim responsabili și-i denunțăm opiniei publice. Il acuzăm în special pe un oarecare Zahiruic, pe care-l somăm să-și dea demisia.

Toma Aurel obține o nouă victorie în America

NEW YORK 24 (Rador). — Boxeurul român Toma Aurel a înregistrat un nou succes pe ringul newyorkez.

El a învins la puncte în zece rounduri pe Henry Hook.

*

Alături de Papană, care face cinste aripilor românești peste ocean, Toma Aurel, acest m... românaș, a isbutit de două ori, cu peripeții dramatice, să câștige două victorii într'un domeniu sportiv față de care americanii sunt foarte sensibili, reușind să instaureze definitiv o culoare de vitalitate românească în Statele Unite.

Suspendat de comisia de Box a Statului New-York din cauza certurilor managerilor pe el, Toma reușește să i se ridice interdicția și să-și înscrie o nouă victorie la activ. E un fapt de propagandă românească, despre care greu să se vorbească în banali termeni de laudă.

Toma se înscrie pentru lucruri mai bune. Iși urmează un destin ascendent, al neamului său față de care nu se desminte.

Bravo Toma! Să trăești!

Carnet

O reuniune amatoare de box se va desfășura Duminică 28 Februarie la Slatina.

Vor participa boxeuri dela cluburile CFR (Timișoara) CAT Slatina și Tirul București.

— PENTRU matchul de football România—Cehoslovacia, care se va disputa la București în ziua de 18 Aprilie, federația română va plăti o bursă 20% din încasări sau minimum 300.000 lei.

— Liga de atletism Muntenia va funcționa anul acesta sub președinția d-lui I. C. Petrescu, fost campion și recordman național la alergările de fond de acum 10 ani, care a fost numit de către Consiliul Federal, împreună cu d-nii Eugen Bran, Dumitru Băducanu și I Trestioreanu. Liga va fi complectată cu încă 3 membri ce vor fi aleși de către adunarea generală a cluburilor din regiune în luna Martie.

— F. C. RAPID, fericita moștenitoare a averii, a jucătorilor și a clasamentului fostei grupări C. F. R., răposată lamentabil în brațele motlere ale lui Fulga. Bauer, Kalman Konrad et comp., debutează printr'un act care o situează definitiv printre dușmanii sforțărilor românești în sport: nevoind să se înțeleagă cu Venus, proprietara celui mai bun teren din țară, F. C. Rapid își joacă primul său match de campionat pe arena Macaby din Dudești. Dealtfel pe noi nu ne surprinde tovărăția dintre ovrei și străinii ungaro-iudaici dela conducerea lui Rapid.

Numai că povestea mai are și vreo două cântece triste și anume:

Este o lipsă de delicateță să-i duci pe românii dela Crișana pe un teren iudaic;

Și considerăm drept obrăznicie să furi dela stat 10.000.000 lei pentru a-i investi într'un stadion — cel dela Giulești — pe care să nu-l poți întrebuința din cauza relei construcții, a calculelor greșite și a socotelilor încurcate.

Ce spune de toate astea d. Alfred Fulga, autorul principal al desastrului dela C.F.R., omul care a reușit să distrugă numai în șease luni, unul dintre cele mai bune cluburi românești, după ce l'a împănat cu jucători din Pustă?

Și ce spun funcționarii și muncitorii C. F. R. cari au fost jefuiți de atâtea milioane pe care astăzi Direcția C.F.R. le-a făcut cadou lui Bauer, lui Fulga și lui Kolman Konrad?

— JAK BERARIU, sinistrul avorton semit care chinuește limba românească în rubrica sportivă a unei gazete de seară, a fost trimis în judecată prin ordonanță definitivă pentru insulte și calomnii aduse clubului *Venus* și conducătorului său d. avocat *A. Eludescu*.

Faptele gazetarului pestriț au fost instrumentate de cab. I și cab. VI, ambele cabinete pornind acțiuni separate. Pățania sinistrului *Jack* trebue să servească drept învățătură pentru toți șantagiștii macabei din presă.

— MAINE apare gazeta sportivă cușer a lui *Vergiliu Carola Erlich zis Economu*. Macabeul creștinat și-a ales colaboratori pe toți ovreiașii cari au scris cândva cronici sportive: *Jack Berariu-Bierman, Roșianu (Rotman)*, etc. etc.

Și *Erlich* mai susține că nu este jidan. Dar noi îi vom dovedi că nu este nici măcar cetățean român.

Până una alta așteptăm cu plăcere să se nască ciorovăiala iminentă dintre noul și vechiul monitor iudaic al sportului «românesc».

Cross-country

Viforul Dacia, care în atletism reprezintă cel mai tare club românesc, va inaugura sezonul de cross-country Duminică 28 Februarie crt. prin disputarea a 2 alergări pe distanța de 2500 m. și 4000 m.

Concursul este deschis tuturor atleților legitimați și nelegitimați la F. R. A.

Inceputul va fi la ora 10.30.

Scrimă

Marți seara s'a ținut în sala de scrimă a Cercului Militar concursul final pentru cupa de sabie „Cesianu".

Rezultatul este următorul:

1. Radu Matak 2 victorii 4 tușe.
2. Prager Dobsceko 1 vict. 8 tușe.
3. Mircea Duvăz 1 vict. 10 tușe.

In urma acestui rezultat d. Ing. Radu Matak a fost declarat deținătorul cupei pe anul 1937

Ciclo-cross

In ziua de 7 Martie, va fi organizată în Capitală prima întrecere de ciclo-cross din anul acesta.

Cursa se va desfășura sub îngrijirea Velo Clubului Român, și e numită „Ciclo-cross-ul primăverii".

DE PRETUTINDENI

Contractele colective de muncă

Ideia de *„contract"* a fost mult răsfățată în veacul nouăsprezece. Pentru vizionarii liberaliști, însăși miezul vieții obștești se putea deslușî în această veșnică întâlnire și cântărire a două sau mai multe interese individuale.

Prin asemenea *„contracte libere"* voiau legiuitorii veacului trecut să domolească vrăjmășiile dintre muncitori și capitaliști. Dar avea un cusur această plăsmuire juridică: Nu se potrivea cu realitățile! Căci odată cu însdrăvenirea industriei mari și cu propășirea fără sfârșit a capitalului, muncitorul — acel „om liber" și deținător al tuturor „egalităților" — n'a mai avut totuș putință să posede decât numai brațele sale de muncă. Ba chiar, nu-i era îngăduit acestui „muncitor liber" să se mai întovărășească și cu alți beneficiari ai lozincelor democratice..... *Așa era „libertatea" pentru liberaliști: Muncitorii nu aveau voe să se asocieze.*

Și fiindcă acești muncitori hărțuiți de mulți industriași hapsâni nu puteau să pună condiții și să aștepte momente prielnice pentru a face contracte mai favorabile cu patronii lor, ci au pornit mai târziu să lupte dârz *pe cale obștească* pentru dobândirea unor drepturi elementare de oameni.

La început au fost ciocniri spontane ,neorganizate, fără izbânzi concrete. Dar a venit apoi vremea *organizării* muncitorilor în *sindicate* sau diferite alte *întovărășiri profesionale*. Și așa, nu se mai întâlneau acum patronul-individ cu muncitorul-individ, ci se găseau față în față *două tabere rânduite pe temeiuri colective*. Salariile și celelalte condiții de muncă erau fixate nu după bunul plac al patronului, ci după calapodul unor *tarife de muncă* izvorâte din tocmeala dintre cele două tabere.

Dar patima politică *a luptei de clasă* nu a fost domolită prin aceste compromisuri formale.

Statul — care avea nevoe de pace între cele două tabere — a încercat să consfințească oficial aceste stări de lucruri jucând rolul de arbitru.

In ultimele trei decenii toate aceste legiuiri s'au întemeiat pe *ideea contractului colectiv de muncă.*

Dar în mai multe țări cu ORGANIZARE CORPORATIVA (Italia, Germania, Austria, Portugalia etc.), nu mai dăinuește lozinca politică a luptei de clasă; și nici unele artificii juridice ale contractelor colective de muncă nu-și mai au rost. A apărut ideia *comunității de muncă*, a colaborării sociale cât mai largi între muncitori și patroni. Contractul colectiv de muncă nu mai este o simplă convenție trecătoare și artificială, ci se reazemă pe o LEGATURA ORGANICA *între două categorii de producători ce reprezintă aceeași funcțiune socială.* Spiritul de dreptate socială și ideea de datorie față de colectivitatea națională constituesc acum temelul acestei împăciuiri firești între muncă și capital.

O interesantă cuvântare a cancelarului Hitler

MUENCHEN 24 (Rador). — In alocuțiunea adresată veteranilor partidului național - socialist, întruniți în sala «Hofbrauerhaus» pentru a sărbători a 17-a aniversare a întemeierii partidului, Fuehrerul-Cancelar Hitler, amintind epoca de lupte a partidului, a declarat că în primii ani ai existenței acestuia numai sufletele fanatice îndrăzneau să-și exprime credința lor național-socialistă.

Expunând apoi înfăptuirile regimului, Cancelarul Hitler a adăogat următoarele: «Suntem azi din nou o putere mondială. Putem privi cu încredere în viitor, căci reprezentăm o Germanie puternică, demnă, liberă și egală cu celelalte state».

Cuvântarea Cancelarului Hitler s'a încheiat printr'o profesiune de credință în Dumnezeu, popor și în Germania.

Turcia a comandat uzinelor Krupp 14 vapoare de coastă

BERLIN, 25 (Et. Press.). — Ministerul e comunicații al Turciei și reprezentantul uzinelor Friederick Krupp au semnat contractul prin care până în doi ani industria de vapoare a Până în primăvara anu-Germaniei, va livra Turciei 14 noui vapoare. lui 1939 Turcia va avea:

3 mari vase de pasageri de 5000 tone pentru Marea Neagră;

3 vase de 2400 și unu de 2600 tone pentru Marea Mediterană.

3 vase de 1600 tone în Marea de Marmara;

4 vase de războ[i] de costă.

Incorporarea conting. 1937

Eri la Senat, a fost depus de d. ministru general Paul Angelescu, proectul de lege pentru chemarea sub arme a contingentului 1937 la data de 1 Aprilie.

Senatul a admis imediat urgența.

Carnet craiovean

Craiova va deveni un centru de cultură

Fiecare autor, editor sau tipograf, este obligat prin lege să trimită optsprezece exemplare din lucrarea tipărită, la diferite biblioteci din țară, inclusiv Academia Română.

In felul acesta fără a se cere cuiva un sacrificiu, se face o mare operă. Acele câteva exemplare pot fi socotite stricate la tipar și atâta tot, iar dacă există din când în când câte-o contravenție, apoi ea se datorește numai neglijenței, nici decum unei rele voinți.

In baza acestor considerente, pe care nimeni nu le poate contesta ca nereale, ne permitem a cere pentru întocmirea unei biblioteci complecte la Craiova, câte un exemplar din tot ce se tipărește în țară.

Nu este o pretenție absurdă și nici irealizabilă, este o cerere dreaptă pe care, craiovenii inteligenți au datoria s'o susțină.

Acum, capitala Olteniei are o bibliotecă destul de bine întocmită, acea a fundației Aman, ea este însă departe de a putea satisface necesitatea unui oraș de proporțiile Craiovei.

S'a cerut dezlipirea unei facultăți din Capitală și aducerea ei la Craiova, s'a ventilat de unii ideea unei academii agricole, etc.

Frumos, nu zicem nu, însă greu, foarte greu de realizat.

Un exemplar în plus, din tot ce se tipărește în țară, nu va însemna mare lucru pentru cei cari îl trimit, în schimb însă, pentru Craiova ar constitui un dar dintre cele mai prețioase.

Propunerea pe care o facem nu are prea multă legătură — ca să nu zic deloc — cu politica, suntem convinși însă că se va găsi un mănunchi de parlamentari care să depună un proect de lege în acest gen, pe biroul Corpurilor legiuitoare.

«NUMERUS NULLUS» IN POLITICA DOLJULUI

Cu ocazia depunerii listelor pentru alegerile municipale se poate constata un fapt foarte îmbucurător și anume: excluderea evreilor din viața politică a județului nostru.

Pe când «numerus nullus» în comerțul și industria românească?

«DRUMURI, NUMAI DRUMURI...»

Cu ocazia numirii noului prefect de Dolj în persoana d-lui senator Al. A. Iliescu, la expunerea programului de activitate pe care intenționează a-l realiza, d-sa a spus: drumuri, numai drumuri.

Nu este o formulă de atragere a simpatiei electorilor, este o necesitate de care d. Al. B. Iliescu este obligat a ține seamă.

Din toate județele țării nu credem să fie unul mai prost întreținut, mai impracticabil ca drumuri. Sunt ani de zile decând nu s'a mai aruncat o piatră pe roșca, decând nu s'a mai astupat o groapă, decând nu s'a mai săpat un șanț.

Dacă d. prefect ar soluționa numai pe jumătate această mare problemă edilitară și ar avea un merit deosebit.

Grave neînțelegeri între profesori la concursul pentru ocuparea unei catedre de pedagogie la Facultatea de Litere din Iași

Catedra marelui naționalist profesor Găvănescu scoasă la concurs

IAȘI. — La Facultatea de litere din Iași a început concursul pentru ocuparea catedrei de pedagogie. In vederea aceasta se alcătuise o comisiune în frunte cu d. prof. Ion Petrovici și din care face parte și d-nii prof. Petre Andrei, M. Ralea, Dan Bădărău, cunoscuți fruntași naționali-țărăniști. D. prof. Petrovici fiind bolnav a cerut amânarea examenului, însă ceilalți membri ai comisiei, din motive care se bănuesc au cerut ca examenul să aibe loc și comisiunea să fie complectată cu d. Traian Bratu.

Față de aceasta, ceilalți membri ai comisiunei anume: d-nii Ghidionescu, Narli și Antonescu, reprezentanții în comisiune ai Facultăților de litere din Cluj, Cernăuți și București s'au retras. Ceilalți membri însă au hotărât să țină totuși concursul.

Unul din candidați este d. Petrescu dela București și este subșeful organizației naț.-țărăniste din Muscel și ar fi și nepotul d-lui Mihalache.

Astfel și comisiunea și candidatul sunt din aceiași familie politică. Cred că orice comentariu este de prisos.

Candidatul preferat de studenți și de ceilalți profesori este d. S. Bârsănescu, care este ieșan și conferențiar la Universitatea Mihăileană din localitate.

Credem că postul ce mai înainte era al marelui naționalist I. Găvănescu, nu trebue ocupat decât de un urmaș vrednic de acesta, însă clica naț.-țărănistă dela această facultate, va face la fel cum a făcut și cu numirea d-lor Octav Botez, O. Balmuș și Dan Bădărău, cunoscuți oameni de stânga și acesta din urmă și francmason cunoscut.

DEICA

Comuniștii din Cluj țin conferințe la sediul partidului național-țărănesc

CLUJ, 22. — Acum un an, au fost dați afară din Soc. Stud. în Medicină din Cluj, mai mulți studenți comuniști. De atunci și până azi acești studenți, care nu neagă că fac parte din partidul socialdemocratic (Frontul Popular), țin conferințe în fața membrilor partidului național-țărănesc.

Aceste conferințe se țin în sala de adunare a ziarului „Patria" oficiosul naț.-țăr. din Ardeal și publicate în susnumitul ziar.

Intrebăm, ce legături au acești uneltitori, cu partidul naț.-țărănesc?

Starea economică a românilor dela granița de Vest

Indrăsneala minoritarilor. Idioțenia și indiferența autorităților

CAREII MARI. — Un cercetător obiectiv al stărilor economice dela granița ungară, va stabili imediat contrastul isbitor dintre starea prosperă a minoritarilor și mizeria în care se sbat massele de români.

Țăranul român din aceste părți e cu mult inferior economicește față de țăranul minoritar, din cauza sistemului primitiv de care se folosește la cultivarea pământului și a nepriceperii de care dă dovadă — din lipsă de educație — când e vorba să-și valorifice produsele.

Din pricina aceasta, țăranii noștri sunt cele mai docile elemente de cari se servesc negustorii unguri și evrei în afacerile lor necurate, de pe urma cărora se trezesc milionari peste noapte.

Specula pe care aceștia o exercită asupra produselor agricole provenite de la români, întrece orice margine. Și situația e cu atât mai groasnică, cu cât până astăzi nimeni nu s'a obosit să verifice această tristă realitate și să ia măsuri de îndreptare.

Trecând dela sate la orașe, întâlnim stări și mai dureroase.

Cel puțin românul dela țară, oricât ar fi el constrâns de sărăcie, tot se mai sprijină pe un venit cât de mic, pe care i-l aduce pământul.

In schimb, românii din orașele ardelene mor pur și simplu de foame, pentru că în oricare parte se adresează, pretutindeni găsesc porți zăvorite și suflete de patroni minoritari, ostile față de tot ce e românesc

Dintre atâtea cazuri cunoscute, nu e nevoe să dăm, spre documentare, decât pe cel dela fabrica de hârtie din Carei, a fraților evrei Weinberger, care e cel mai semnificativ și totodată mai revoltător, prin curajul manifestat de acești străini

In această fabrică lucrează peste 300 lucrători manuali și 34 de funcționari administrativi.

Regiunea în care funcționează fiind în întregime românească, iar pe deasupra mai bucurându-se și de atâtea avantagii din partea statului român, pe baza protecției industriei naționale, s'ar cuveni ca majoritatea angajaților să fie recrutați dintre români

Cu toate acestea, tot ce constitue loc de conducere și toate funcțiunile administrative dela această instituție, sunt ocupate numai de evrei — unii dintre ei cu pașaport — cari nu cunosc nici un cuvânt românesc, și a căror ținută se înțelege că nu poate să fie în concordanță cu interesele Statului român, în sânul căruia au acaparat o bogată sursă de venituri, în detrimentul elementelor românești, bine pregătite, ce se sbat în neagră mizerie.

Printre muncitorii manuali — am spus că sunt peste 300 — nu știm prin ce concurs de împrejurări au isbutit să se strecoare și vreo câțiva români.

Cu toată munca grea ce li se impune s'o presteze și tratamentul insuportabil, acești români rabdă calvarul celor mai neînchipuite suferințe, chinuindu-se și muncind fiecare câte zece ore, fiindcă știu că dacă crâcnesc ceva, sunt pierduți.

Ca să-i înjosească și să le încerce și mai mult răbdarea, cu scopul de a-i face să părăsească singuri lucrul, străinii dela conducere au mers până acolo, încât i-au forțat să lucreze în toate sărbătorile religioase românești.

Trebue să se știe însă, că ceilalți muncitori minoritari sunt lăsați liberi în sărbătorile lor. Mai ales sărbătorile ovreești sunt ținute cu sfințenie.

Fapta evreilor dela Carei, pe care o relatăm, e atât de gravă, încât pare complect neverosimilă. Realitatea este însă așa cum am descris-o și poate fi verificată oricând și de oricine.

Că ea trebue modificată conform intereselor românești, e foarte adevărat, dar aceasta nu credem că se va întâmpla decât în cazul când organele de conducere românești vor dispune cu toată autoritatea respectarea dispozițiunilor din legea pentru protecția muncii naționale.

Numai atunci, starea economică [...] rabilă de azi a românilor dela granița de Vest, va începe să se amelioreze și să înflorească, spre binele și desvoltarea [...] rească a neamului și sporirea prestigiului de care are nevoe statul român întregit.

N. Trăistaru

Românii persecutați la fabrica „Dermata"

CLUJ, 21. — Gemetele românilor lucrători dela fabrica de încălțăminte „Dermata" se aud tot mai des.

Lucrătorii și funcționarii, cari sunt cu greutățile vieții lor mari, — sunt concediați pe motive necunoscute.

Zilele acestea un lucrător român, a fost înlocuit cu unul minoritar, pe motivul că e suferind și nu va putea munci mai departe.

Alții sunt înlocuiți din serviciu și purtați așa, ca până la urmă să fie dați afară.

Aceștia sunt la discreția unui IVAN, care stă la ordinele jidanilor și a minoritarilor — conducând cum îi place pe acești nenorociți, ce vor să-și câștige cinstit pâinea.

Il însemnăm doar, — sperând că dreptul românilor de a lucra e mai mare decât al minoritarilor.

la notă d-le *Ivan*.

Un monument al Regelui Ferdinand I la Craiova

CRAIOVA. — Una dintre școlile care pot servi ca model pe țară este fără îndoială Liceul Technic Ferdinand I, de sub conducerea d-lui inginer Horia Săceanu.

Renovat din temelii și complectat cu atelierele necesare, școala aceasta și-a câștigat un loc de frunte în învățământul industrial.

Cu ocazia inaugurării care va avea loc primăvara aceasta, se va desveli în curtea liceului un monument al Regelui Ferdinand I, patronul acestei școale.

Lucrarea este executată de sculptorul Chiciu, profesor al școalei și turnată în atelierele liceului.

AGRICULTURA · INDUSTRIE · COMERȚ

PĂDURILE ȘI INUNDAȚIILE

„A început epoca inundațiilor". Este articolul cu caracter de alarmă pe care îl publică „Buna Vestire", săptămânalul românesc ziar în Nr. 2 din 23 Februarie.

Inundațiile și prăbușirile de terenuri — adevărate nenorociri de Apocalips — au devenit endemice la noi în țară.

Sub anumite epoci ale anului primăvara când se topesc zăpezile, toamna când ploile se prelungesc, iarna când căldurí excepționale desbracă munții de zăpadă, inundațiile și prăbușirile de terenuri pot fi prevăzute cu precizune matematică. — Ca orice fenomene banale, ca orice alt fenomen obicinuit al naturii.

Odinioară inundațiile erau evenimente rare, atât de rare în timp și spațiu, încât cronica le înregistra ca pe ceva excepțional iar cărțile de citire, în clasele primare, ni le relatau ca pe niște povestiri emoționante. De ce?

Fiindcă nu se ivise cauza care le produce azi: despădurirea țării. — Căci aceasta este cauza cea mare.

Împotriva oricărui simț de prevedere, trecând peste opinia dârză a corpului silvic — care [illegible] pădurile țării de [illegible] ce se îndreptau asupra lor conducătorii gospodăriei românești au transformat în ultimele 4-5 decenii, gospodăria pădurilor românești în gospodărie de epuizare și ruină. — Ca să nu întrebuințăm alt termen mai greu.

Începând cu acele concesiuni oneroase făcute diverselor societăți streine după anul 1900, concesiuni cari au despădurit Carpații pe prețuri de nimic, rămase ca atare și după războiu.

Terminând — dacă se va fi terminat — cu islazurile electorale — la a căror acordare nu s'a avut în vedere opinia specialiștilor și nici prea mult nevoile sătenilor — ci mai mult anumite interese de multe ori streine de nație — de satisfăcut.

Am desgolit munții și dealurile cari, lipsite de armatura formidabilă a rădăcinilor pădurii se prăbușesc și, ne mai reținând prin nimic apa ploilor și zăpezilor, sporesc la maximum pericolul inundațiilor.

Ceea ce s'a întâmplat în pădurile Statului s'a întâmplat și în pădurile particulare.

Dacă „electoralul" a putut săvârși astfel de fundamentale greșeli, aceasta a fost posibil și pentrucă încă lipsește o așa numită „conștiință forestieră" care, dacă ar exista în marile mase ale cetățenilor, [illegible] economia silvică s'ar [illegible] de „Veto-ul" [illegible] al nației.

Iată deece apelul nouii gazete „Buna Vestire" făcut specialiștilor agronomi, silvici, etc., îl găsesc de o importanță covârșitoare și ne închid o înțelegere avansată și o concepție „la punct" a conducătorilor gazetei despre rostul unor anumite bunuri în gospodăria Statului și despre prezența unor anumite nevoi a căror soluționare se impune ca un imperativ categoric.

Răspundem entuziasmați la acest apel care ne va ajuta să pregătim conștiința forestieră și să semnalăm în timp ceeace nu convine gospodăriei silvice, precum și îndreptările de făcut.

Intr'o serie de articole următoare vom arăta: folosele pădurilor, efectul despăduririlor, propuneri și soluțiuni de viitor. Vom arăta cum, cu o cheltuială de reîmpădurire sus, pe munte, vom evita desastrul inundațiilor la vale, unde oricâte sume s'ar cheltui cu diguri și alte lucrări de apărare, nu vom reuși să rezolvăm decât parțial problema.

Instalarea nouei comisiuni a contingentării

Ieri după amiază a avut loc la ministerul industriei și comerțului, instalarea noului comisiuni superioare a contingentării.

Cu această ocaziune, d. *Valer Pop*, ministrul industriei și comerțului, a recomandat membrilor comisiunii să lucreze cu râvnă la rezolvarea cât mai urgentă a cererilor de import și export, pentruca pe viitor postulanții să nu mai sufere din cauza întârzierilor.

D. *prof. Vișinescu*, președintele comisiunii, a mulțumit d-lui Valer Pop pentru încrederea acordată celor cari au fost numiți în noua comisiune, promițând că aceștia vor lucra cu toată conștiinciozitatea.

Noua comisiune pentru supraveghere și îndrumarea comerțului exterior, are următoarea compunere: Gh. Leonte, delegat B. N. R.; ing. Th. Fițineascu, industriaș și I. Vasiliu, comerciant, ca delegați ai Uniunii Camerelor de comerț și industrie; D. Vulcănescu, directorul vămilor, I. Gr. Dumitrescu, directorul Direcției Industriei; Cezar Popescu, directorul inst. național de export; ing. Al. Pollzu, dir. reglementării importului; E. Sesciorean, președ. Uniunii Camerelor de agricultură; P. Teciu, raportorul bugetului ministerului industriei și comerțului și D. Macioviță, mare industriaș.

Noui măsuri pentru ușurarea exportului produselor petrolifere

Societățile petrolifere au cerut din nou ministerului de finanțe, ca unele vămi din punctele de frontieră, nu remit de urgență vămilor de origină, duplicatele declarației de export privitoare la exportarea produselor petrolifere, fapt care cauzează prejudicii societăților exportatoare, deoarece nepuțând înainta în termenul legal documentele justificative, li se percepe și pentru produsele exportate taxele aferente consumului intern.

Față de această reclamație, direcțiunea vămilor a trimis o circulară tuturor vămilor, cerându-le să ia măsurile ce vor crede necesare, ca duplicatele declarațiilor de export să parvină cât mai urgent posibil vămilor de origină a produselor exportate.

In cazul când se va constata că întârzierea se datorește neglijenței biuroului vamal, se vor lua măsuri [illegible], făcând în acelaș timp pe șefii de vamă răspunzători de taxarea produselor.

Măcelarii sunt meseriași

Eri s'a prezentat d-lui P. Alexandrescu Roman, secretarul general al ministerului muncii, o delegație din partea Asociației Comercianților măcelari din România, pentru a cere lămuriri asupra încadrării măcelarilor în legea pentru pregătirea profesională. D. P. Alexandrescu Roman a arătat delegației că măcelarii intră în categoria meseriașilor și nu a comercianților. Legea pentru pregătirea profesională și exercitarea meseriilor este categorică în acest sens.

Tabloul anexă la lege cuprinde și pe măcelari, fără să facă nici o distincție. De altfel legea aceasta nu a făcut decât să consfințească o stare de fapt.

Creditul meseriașilor

Suntem în măsură să anunțăm că legea pentru creiarea Institutului național de credit al meșteșugarilor, va lua ființă cât de curând.

Deocamdată, legea a fost votată la Cameră, cu mici modificări de detaliu, și fără nicio inovație în structura și economia generală a ei. D. Alexandrescu-Roman studiază actualmente posibilitățile financiare pentru punerea imediată în practică a acestei reforme muncitorești.

Naționalismul constructiv

CRONICA PIEȚEI

— Piața internațională —

Piața anului agricol 1936 s'a încheiat în condițiuni cât se poate de favorabile.

Producția mondială a acestui an a fost insuficientă pentru a putea acoperi nevoile consumației, de unde necesitatea pentru a face apel la stocurile reportate din campania precedentă, — referindu-ne la compartimentul cerealelor, — de unde explicația cursurilor așa de ridicate la produsele cerealiere. Pe lângă stocurile mondiale reduse a mai concurat la ridicarea prețurilor, situația internațională turbure și lipsa Rusiei de pe piață. Călcând în noul an 1937, piața mondială și-a făcut debutul într'o conjunctură destul de favorabilă.

Producția (agricolă) cerealieră în 1936 a fost bună în Asia și America de Sud; mediocră în: Oceania și Europa destul de slabă în America de Nord și Africa.

In Asia — fără China, Iran și Turcia — producția totală este puțin inferioară celei de anul trecut.

Argentina, mare exportatoare de cereale, și-a ameliorat anul acesta situația, cu cca. 83 mil. pesos, datorită prețurilor cerealelor ridicate, volumul exportului fiind cu 10% mai redus ca cel din anul precedent.

In 1936 s'a exportat 12,9 mil. tone produse agricole (cereale, in, făină, fără carne, etc.) care au adus în valoare 960 mil. pesos, pe când anul trecut, 14,6 mil. tone produse au dat o valoare de 955 mil. pesos.

Exportul argentinian la principalele produse agricole a variat astfel.

Târgul cerealelor

In tone	Grâu	Porumb	In	Ovăz
1936	1.619.049	8.388.716	1.557.574	170.593
1935	3.914.506	7.018.582	1.875.407	393.619

Deși în 1936 s'a exportat grâu pe jumătate cât în 1935, totuși valoarea exportului acestui articol a întrecut cu 5,4 mil. pesos pe cea de anul trecut. Recolta de grâu a anului precedent a fost de numai 3,8 mil. tone; cea nouă se stimează la 6,8 mil. tone, deși se crede, în unele cercuri că va fi mai mare. Stocuri disponibile pentru export nu mai are nici Argentina, afară de cazul când morarii vor începe să desfacă din stocurile lor.

Producția nouă de porumb se anunță a fi bună, depinzând de ploile ce vor mai cădea. O evaluare a recoltei abia pe la 1 Martie se va putea face. Cererea, atât în America cât și în Europa, este activă pentru acest articol, marcând o creșterea lentă dar continuă a prețurilor. Mult porumb La Plata s'a trimis și continuă încă încărcări pentru Germania. In general, în Argentina se speră în 1937 la o recoltă foarte bună și deci un export record, ceeace va influența piața lumii.

Statele Unite și-au mărit întinderea cultivată cu grâu de toamnă ajungând la 57,4 mil. acri, pe când media ultimilor 5 ani estee de 45,3 mil. acri. Dintre toate statele componente, Kansas cuprinde 16 mil. acri, apoi în S.-Vest, extinderea datorindu-se recoltelor de porumb slabe din ultimii ani. Pentru semănăturile cu grâu de primăvară sunt avizate Statele Unite la un import de 50.000 tone din Canada.

Intinderea cu secară a atins 7,7 mil. acri, fiind cu 22% mai mare ca în 1935. Inainte de războiu producția de secară satisfăcea consumul intern; după războiu, fiind posibilități de export s'a întins mult secara. Seceta din 1933 și 1934 a decimat însă așa de mult producția că Statele Unite nu și-au mai putut acoperi nevoile. Din recolta nouă stau la dispoziție pentru sezonul 1936—37 numai 32 mil. bush, față de 67 mil. Bush. în 1935, de unde se vede că trebuie să importe din Canada.

Gh. Jugureanu

1000 Bush	Săpt. 1 . II.	Săpt. preced	Ac. săpt. din 1936
Grâu	43.482	45.[illegible]0	60.106
» de Canada	94.927	97.520	123.[illegible]50
Porumb	13.205	13.814	4.991
Ovăz	26.805	28.132	40.264
Secară	4.141	4.291	7.959
» de Canada	1.998	2.016	3.438
Orz	12.151	12.583	14.[illegible]89

Întrunirea comitetului executiv al org. Capitalei național-creștine

Aseară s'a întrunit la sediul central din Capitală comitetul executiv al org. partidului național-creștin.

Ședința comitetului a fost prezidată de d. C. C. Brăescu, șeful org. Capitalei și jud. Ilfov.

Au participat toți șefii de culoare ai Capitalei, șefii de sectoare, comandanții lăncieri și d. deputat Stan Ghițescu, secretarul general al partidului național-creștin din Muntenia.

D. C. C. Brăescu, luând cuvântul mulțumește tuturor participanților pentru munca, ce au depus-o și o depun [illegible] azi.

Arată marea însemnătate a alegerilor comunale și județene ce sunt în curs. Cere abnegație și vrednicie tuturor pentru izbânda crezului național-creștin.

D. arhitect Enescu, cere spirit de Banu își arată întreaga recunoștință față de conducători, cari în orice clipă au fost la înălțimea marei lor chemări.

D. Arhitect Enescu, cere spirit de sacrificiu, solidaritate și disciplină. In acest mod partidul național-creștin se bucură astăzi de o imensă popularitate va izbândi.

D. Stan Ghițescu luând cuvântul își arată satisfacția pentru situația excepțional de favorabilă a partidului național-creștin.

Partidul condus astăzi de d-nii A. C. Cuza și O. Goga, este forța cea mai închegată și bine organizată din țară. Ultimele succese ale partidului nostru au pus pe gânduri dușmanii neamului românesc. La alegerile ce-au avut loc recent la Timișoara, Teleorman, Ialomița, Neamț, Bălți, Hotin etc. s'a văzut limpede forța extraordinară în continuă ascensiune a partidului național-creștin.

In continuare, d-sa cere jertfă și disciplină pentru continuarea luptei ce ne va duce la izbândă!

Un memoriu

S'a adresat d-lui ministru al Educației Naționale un memoriu pentru trecerea în buget a școalei superioare de textile din București.

Școala depinde de ministerul Educației Naționale și își desvoltă învățământul chiar în localul școalei Politechnice, numărul actual de elevi fiind peste 200.

Fiindcă recent s'a discutat problema intensificării culturii plantelor textile și a industrializării lor ceiace dovedește importanța acordată de guvern problemelor textile. Cum alte școale din categoria școalei superioare de textile nu se găsesc nebugetare, după trei ani de funcționare, învățământul din Școala Superioară de Textile se face în condițiuni serioase, însfârșit ținând seama de faptul că personalul din branșa textilă atâta vreme cât elementului românesc sărac i-se închid porțile din cauza taxelor, întrucât bugetul școalei necesită trei milioane lei. Mai menționăm că în Germania se găsesc 30 școale Superioare de textile iar la noi o singură școală n'a fost sprijinită de minister cu nici un ban timp de trei ani.

Rezultatul alegerilor din Bălți

In județul Bălți a avut loc Duminică alegeri pentru un loc de deputat eparhial.

Au fost depuse două liste, una a partidului național-creștin în frunte cu d. doctor Eugen Hâncu, vice președintele organizației județene și alta a guvernului în frunte cu d. Petru Vrabie. Național - țărăniștii știind că la aceste alegeri nu votează jidanii, presimțind astfel rezultatele alegerilor, n'au depus listă.

Semnificativul rezultat este următorul:

Național-creștinii 2057 voturi.

Guvernul 189 voturi.

Cuziștii au obținut majoritate totală.

Delegația economică a guvernului

[illegible] ministerul industriei și comerțului, delegația economică a guvernului.

Au luat parte la desbateri numai d-nii: I. Iacubeț, Richard Franasovici, Valer Pop, M. Negură și Mihail Berceanu.

Delegațiunea nefiind completă, nu s'au rezolvat decât unele lucrări mărunte.

Vineri este convocată din nou delegația, în caz că miniștri respectivi vor putea lua parte.

Expoziție demonstrativă

In ziua de 25 crt., ora 5 p. m. s'a deschis în localul Facultății de Științe expoziția de proecte de curs și diplomă, lucrări technice, lucrări științifice din domeniul practic și cel teoretic lucrate de studenții secțiunii de electrotechnică.

Inaugurarea s'a făcut de către d. ministru de C. Angelescu în prezența d-lui Hurmuzescu, decanul facultății de științe, d. arhitect P. Antonescu rectorul Academiei de arhitectură, d. prof. Delcanu, d. prof. Musceleanu, dr. ing.

Conferința d-lui Mihai Manoilescu amânată

IAȘI, — D. prof. Mihail Manoilescu a fost invitat de centrul studențesc Iași pentru a ține la sfârșitul acestei luni o conferință în sala „Phoenix" despre „Spirit nou, Instituții noui".

Deoarece d. Manoilescu pleacă în străinătate, conferința a fost amânată pentru 28 Martie.

INFORMAȚIUNI

Profesorii de Religie din Capitală, întruniți Marți 23 Februarie în adunare la liceul «Gheorghe Lazăr» au luat în discuție proectul de lege care va îngădui pe viitor licențiaților în teologie să predea religia în școlile secundare.

S'a hotărît înaintarea unui memoriu I. P. S. Patriarh, Sfântului Sinod, ministerului cultelor și facultăților de teologie, cerându-le să-și precizeze atitudinea întrucât această lege contravine și scripturii și tradiției ortodoxe.

Participarea la congresul agricol organizat de Societatea inginerilor agronomi în ziua de 28 Februarie, ora 10 dimineața, în sala Academiei comerciale în prezența M. S. Regelui, va fi admisă numai în baza carnetelor de membru sau a invitațiunilor, ce se pot obține dela Societatea inginerilor agronomi din str. C. A. Rosetti 35.

— Comisia farmaceutică studiază actualmente revizuirea taxelor medicamentelor furnizate de farmacii.

— **Sâmbătă se întrunește la ministerul sănătății, consiliul sanitar superior pentru a discuta problema tifosului exantematic din Basarabia.**

Eri a avut loc la Casa Centrală a Asigurărilor Sociale o ședință a consiliului de administrație.

Cercul Studențesc Prahovean organizează Sâmbătă 27 crt. un ceai dansant, în saloanele «Progresul Silvic» între orele 4—10½.

— Ministerul sănătății a aprobat formula marelui consiliu al medicamentelor de a experimenta în câteva județe sistemul preventiv în organizația sanitară. In acest scop d. ministru Costinescu a hotărât ca paralel cu organizația sanitară actuală să funcționeze un personal medical cu caracter preventiv, format din medici puericultori, fiziologi și igieniști.

Aceste organe vor lucra în strâns contact cu medicii sanitari și personalul auxiliar existent, folosindu-se de toate dispensariile existente și instituțiile de spitalizare depe teren. Astfel de organizații s'au înființat deocamdată în județele Sibiu și Lăpușna.

Școala de Horticultură gr. II Buc a cerut ministerului de agricultură să fie deposedată de terenul ce are în comuna Popeștii Români în suprafață de 15 ha. — teren — pe care se află o plantațiune definitivă de pomi fructiferi precum și o pepinieră de pomi.

Această pepinieră care la fost dată de minister pentru practica elevilor, iar cum între timp, școala, a fost împroprietărită la Băneasa cu 25 ha. unde a înființat o nouă pepinieră, grădină de legume, sere cât și o clădire pentru funcționari, a devenit astăzi mult împovărătoare pentru bugetul școalei.

In consecință ministerul a aprobat retrocedarea acestui teren, pe care a dispus al ține la dispoziția Camerei de agricultură Ilfov pentru înființarea unui centru pomicol.

Ce se petrece la Monitorul Oficial

In ziarele de ieri a apărut știrea lapidară, a morții prin strangulare a unui lucrător tipograf pe numele lui Ilie Filimon, care și-a curmat firul vieții din cauza mizeriei și a persecuției...

Cine este inchizitorul și ce nu îi convenea

Lucrătorul mai sus amintit care era un exemplu de muncă și modestie, era împovărat de o familie grea ce o compunea o nevastă cu trei copilași și care trebuiau să trăiască dintr'o leafă de mizerie ce nu trecea de 2500 de lei pe lună. Din cauza acestor multiple greutăți — bietul lucrător — rămăsese în urmă cu plata nenumăratelor datorii făcute din grija de a asigura familiei o modestă locuință și bucată de pâine. Creditorii lui care refuzau orice amânare au întreprins atunci o acțiune judecătorească de poprire asupra salariului în contul sumelor ce aveau de luat.

Iată însă că aici intervine sinistrul personaj Grigorescu, șeful atelierului care pentrucă nenorocitul lucrător nu era în spiritul vederilor lui comuniste găsește momentul prielnic de a-i aplica urgia în tratamentul omului ce se răzbună. In consecință funestul dictator al atelierului ia o măsură potrivnică legilor funcționarilor publici, de a i se reține întregul salar până la acoperirea complectă a datoriilor, lăsându-i pentru trai, doar — ce ironie tragică și de neînchipuit — suma de... doi lei pe lună!

Având în vedere împrejurările în care s'a desfășurat această dramă care a costat viața unui om nevinovat, sau poate dacă a avut vreo vină este acela de a fi rezistat cu puritatea sentimentelor lui naționale la presiuni contrare, exercitate sistematic și permanent de ierarhicii săi vânduți satanei, se impune o severă anchetă.

DELTA

Relațiile germano-austriace

Rezultatele vizitei d-lui Neurath

VIENA, 24 (Rador). — Comunicatul dat după întrevederile dintre d-nii von Neurath și Guido Schmidt a anunțat constituirea unei comisii mixte germano-austriace pentru adâncirea relațiilor culturale dintre cele două țări.

Această comisie se va constitui mâine și va fi compusă din d-nii von Twardowski, Gurich, von Weissenhof și Megerle din partea Germaniei și d-nii Hammerstein, Ednard, Loebenstein, Hoffinger și Noll, din partea Austriei.

Membrii germani ai comisiei mixte vor sosi mâine dimineață la Viena.

Comisia se va ocupa în primul rând cu examinarea aprofundată a chestiunilor urgente în legătură cu relațiile și schimburile culturale dintre cele două țări și-și va întocmi apoi un program de lucru.

Cancelarul Hitler despre Germania actuală

MUENCHEN 24 (Rador). — In alocuțiunea adresată veteranilor partidului național-socialist, întruniți în sala «Hofbrauerhaus» pentru a sărbători a 17-a aniversare a întemeierii partidului, Fuehrerul-Cancelar Hitler, amintind epoca de lupte a partidului, a declarat că în primii ani ai existenței acestuia numai sufletele fanatice îndrăzneau să-și exprime credința lor național-socialistă.

Expunând apoi înfăptuirile regimului, Cancelarul Hitler a adăugat următoarele: Suntem azi din nou o putere mondială. Putem privi cu încredere în viitor, căci reprezentăm o Germanie puternică, demnă, liberă și egală cu celelalte state.

Cuvântarea Cancelarului Hitler s'a încheiat printr'o profesiune de credință în Dumnezeu, popor și în Germania.

Medici Români!
Prescrieți!
CALCIUL GLUCONAT 10%
TORJESCU
Fiole de 5 și 10 cm. c.
Perfect stabilizat.
Bine tolerat: intravenos și intramuscular

Publicitatea românească

Acest spațiu, este permanent rezervat pentru a semnala publicului românesc, numai întreprinderile și magazinele românești și creștine din Capitală.

Prin această inițiativă voim să combatem prejudecata funestă ce persistă încă în sufletele celor mai mulți dintre industriașii și comercianții creștini, în ceea ce privește folosirea presei naționaliste pentru reclama produselor lor. Comercianții și industriașii în chestiune se tem că, recurgând la serviciile ziarelor românești vor cădea victimele boicotului ovreilor.

Vrem să le dovedim că se înșeală.

Ovreii ne vor boicota cu atât mai mult și mai eficace, cu cât noi le vom arăta că ne e teamă de dânșii.

Imediat însă ce vom adopta față de ei o atitudine demnă, hotărîtă, pozitivă și la nevoe chiar agresivă, ei vor dispare din fața noastră ca o vedenie. Mai ales astăzi, când ideea naționalistă triumfătoare, îi calcă pe toți în picioarele cailor ei sirepi.

Publicitatea pe care o facem noi, este gratuită pe timp de o lună.

Băcănii: Cooperativa legionară, strada Gutenberg 3.
Articole fotografice: Alex. Ionescu-Iași, b-dul Brătianu 16.
Articole de menaj: I. Mohan, șoseaua Mihai Bravu 15.
Articole sport: Dârlău, Academiei 6.
Tapițerie: Sulică Radu, Bărăției 6.
Blănuri: «Botoș», strada Sfinților 6.
Ceasornicari: Petrașincu, b-dul Elisabeta 41.
Galanterie: «Imperial» Panaitescu, calea Victoriei 49.
Droguerii: Ciongu Traian, Carol 17.
Electrotehnice, Radio: «Electrofina», Buzești 44.
Fotografi: «Fotogenica»-Tatu, Splaiul Independenței 54.
Fierărie: Gologan, Bărăției.
Ateliere mari: Andreescu-radio-auto, mașini de cusut, Grivitei 106.
Poleitori: Voicu G., N. Bălcescu 41
Incălțăminte: Ionescu Anghel, Carol 33.
Librării: **Biroul central al Legiunii**, strada Gutenberg No. 3, cărți legionare.
Manufactură: «La Creștinul» Theodorescu, B-dul Basarab 135,

ULTIMA ORA

„Munţii noştri aur poartă, Noi cerşim din poarta'n poartă“

Procesul Moţilor s'a amânat din nou. Nu comentăm motivele. Nu pentrucă ne-ar intimida anumite paragrafe. Ci pentrucă socotim inutil. E sin-
Constatăm numai. Moţii s'au învrednicit de o nouă amânare. Nu gura hrană pe care le-o dă România Mare de aproape două decenii. Nu s'a întâmplat nimic nou. Totul este vechi în durerea Moţului. Şi lacrima.
Şi bălşagul stăpânit de alţii. Şi pădurea defrişată.
Dacă vor îndrăzni să taie un brad din codrul care este al lor ab antiquo, vor fi probabil din nou împuşcaţi, aşa cum s'a întâmplat cu cei doi codreni dela Stâna, tot un fel de Moţi ai Sătmarului.
Avram Iancu, venit în vederea procesului la Bucureşti, se va întoarce în Ţara Moţilor, la Ţebea, în mormântul lui de odihnă. Cine ştie...
Ciubărarii au plecat iarăşi pe drumuri de ţară, tânguindu-şi doina.
Se văd cum trec, împânzind zarea...
Se aude cântec de fluer... Sfâşietor şi plin de povestiri. Norii s'au adunat peste plaiurile moţeşti. Un fulger despică zarea şi luminează faţa doinitorului. Chipul lui e aspru, dăltuit în linii de oţel. E Iancu. Nu s'a mai întors la mormânt. Colindă ţara Moţilor, din prag în prag. Şi Moţii se închină în faţa sfintei viziuni.
25 Februarie 1937. Incă o amânare pentru Moţi. Un nou soroc al durerii. «Nebunul fluerului» plânge în doina desmoşteniţilor.
Iertaţi-mă. Am minţit. Nu sunt fulgere în Ţara Moţilor. Fapt divers...

VAL. ŞOIMARU

Trădătorii dau lecţii de patriotism şi demnitate naţională

Ieri, la Camera de Comerţ din Bucureşti, un fost comerciant, astăzi falit quasi-fraudulos, care nu este nici măcar membru al Camerei de Comerţ, dar este în schimb agent electoral şi om de casă a unui politician ţărănist şi-a îngăduit să releve — bine înţeles în absenţa d-lui Mihail Manoilescu — aşa zisul protest pe care d. profesor Manoilescu l-ar fi ridicat în Senat împotriva primirii Ducesei de Athol.

Dacă acest gest nu ar fi fost relevat — pentru motive pe care nu voim să le înţelegem de către un mare ziar, nu am căuta să punem lucrurile la punct. Dar este destul a reproduce cuvintele d-lui Manoilescu pentru ca să se vadă că toată zarva care încearcă să se facă în jurul acestei chestiuni, nu este decât un comic bluff patriotic.

In şedinţa dela 12 Februarie a Senatului, după ce d. Manoilescu a făcut aluzie în cadrul unei cuvântări cu caracter special la recepţia «de altfel bine meritată în onoarea a două distinse parlamentare engleze» a adăogat:

«In Parlamentul englez au fost două sute de deputaţi care la un moment dat au votat o moţiune în favoarea Ungariei pentru revizuirea tratatului de la Trianon. Or, fiindcă s'au găsit câţiva deputaţi, între care poate şi aceste două doamne, care au votat contra, ne-am emoţionat atât de mult şi atât de exagerat, încât în această clipă putem face mai ales unor reprezentante ale mândrei naţiuni a Albionului o impresie cam curioasă: impresia că nu suntem un popor atât de aşezat pe picioare, atât de sigur de drepturile sale şi că tremurăm atât de mult pentru ele, încât trecem cu atenţia noastră dincolo de marginele obişnuite în relaţiile internaţionale, când este vorba de a arăta o curtoazie unui apărător al cauzei româneşti»

Iar când un senator a întrerupt spunând: «Suntem politicoşi», d. Manoilescu a răspuns: «Excesul de politeţe este câteodată vecin cu umilinţa».

In fine la o întrerupere făcută de d. ministru Franasovici, d. Manoilescu a conchis:

«Nu vreau să contrazic principiul acestei politeţi datorite. Eu am vrut să accentuez numai asupra unei chestiuni *de proporţii, de dosaj, de nuanţă şi de măsură*».

Dacă am dat aceste extrase, este fiindcă ele vor pune pe orice român în situaţia de a judeca singur, dacă ceeace a spus d. senator Manoilescu este un act **de «trădare naţională» cum au scris unii caraghioşi ai presei, sau dacă e vorba numai de o rectificare a simţului de demnitate românească.**

In orice caz, lecţia ungurilor care au făcut primiri regeşti şi s'au prosternat înaintea unui simplu antreprenor de ziare ca lordul Rothermere pentru ca astăzi să regrete din suflet inutila lor umilinţă, ar trebui să fie de învăţătură şi altora.

CONFESIUNILE DE ASTAZI ALE D-LUI I. MIHALACHE

Apel la solidaritate pentru o nouă lungă aşteptare

Incercarea de acum două zile a d-lui Ion Mihalache de a inocula partidul cu optimismul ţărănesc al d-sale a eşuat din lipsa unei inteligente dozări. (Cobaii universitari au sucombat de atâta fericire).

In definitiv şeful partidului naţional-ţărănesc trebuia să facă ceva, la urma urmei era silit să mintă (chiar fără să roşească) fiindcă aceasta este una din esenţialele condiţii ce se cer unui conducător într'un partid gata oricând de lupte intestine, dacă nu este avizat săptămânal că într'o lună vine la putere.

Audienţa d-lui Mihalache la Suveran (atât de mult aşteptată, a durat foarte puţin) dar ori şi cum nimeni n'ar putea spune că n'a fost. Pentru partidul care aşteaptă afară a fost totuşi ceva şi în special erau siliţi să creadă dela alfa la omega cuvintele daurite ale lui Ion Mihalache gură de aur.

Alaltăieri seară în strada Corăbiei sunase goarna de atac: «Venim! A spus-o şeful».

D. Ion Mihalache a fost totuşi foarte inabil, când a început să mintă Luni noaptea la telefon Ardealul, Moldova şi restul ţării.

A doua zi balonul puterii a fost spart cu acul de d. Tătărăscu iar astăzi în Arca lui Noe din str. Corăbiei, în faţa popoarelor sale d. Ion Mihalache va trebui să spună adevărul.

CE S'A PETRECUT LA CLUB

In primul rând desigur că nu se petrece. Numai un singuratic undeva în inima Ardealului, surâde ca Gioconda lui Leonardo, la gândul că acel care îi oferea ca Salomeia capul pe tipsie, va trebui să-şi mărturisească în faţa adunării neputinţa sa de a conduce partidul la putere.

D. ION MIHALACHE

Indiferent de comunicatul stereotip pe care il dă partidul naţional-ţărănesc, (comunicatul este tipărit, fiind de trei ani şi jumătate acelaşi în cuprins), noi putem spune cu certitudine că discuţia a avut două obiective: analizarea situaţiei politice după remanierea cabinetului Tătărăscu, pe care d. Mihalache o înfăţişează ca o indicaţie favorabilă pentru d-sa (dovadă intrarea în guvern a unui vechi şi simpatic prieten) şi perspectivele partidului naţional - ţărănesc în problematica viitorului politic.

Aci d. Mihalache a fost practic patetic şi adunarea l-a ovaţionat să termine mai repede.

Soluţii propuse: 1. Strângerea rândurilor şi a pumnilor pentru o nouă perioadă de aşteptare (cu arma la picior cum îi place întotdeauna d-lui Mihalache să se repete în discursuri).

2. Demonstraţii politice în ţară. Prima se va ţine la Circul Sidoli din Iaşi, unde vor merge câţiva din fruntaşii partidului.

Pentru un început, atrupamentul şi sala sunt destul de sugestive pentru a ne înfăţişa noua linie de conduită a partidului: *ieşirea din pasivitate în arenă*... la Sidoli.

Cu mintea în pumni, partidul aşteaptă noui evenimente.

Stilex

Problema Austriei

Vizita ministrului de externe al Reichului la Viena a readus în centrul preocupărilor europene problema raporturilor austro-germane. Problemă pasionantă atât prin complicaţiile internaţionale la care a dat naştere cât şi prin frământările pe care, în mare măsură, le cauzează în sânul poporului german din Austria. Din clipa în care Austro-Ungaria s'a prăbuşit, Austria, redusă la rolul de simplă provincie germană, trebuia să tindă la încorporarea ei în Reich. Lucrul era firesc, era fatal. Unul şi acelaş popor, una şi aceiaşi cultură. De altfel încă de la deşteptarea conştiinţei naţionale germane contopirea tuturor statelor germanice într'un acelaş corp devenea o chestiune de timp. In 1871 contopirea tuturor statelor germane în acelaş Reich a fost realizată. Austria singură rămânea în afară pentrucă avea rol preponderent într'un stat, cuprinzând numeroase alte naţionalităţi şi pentrucă însuşi noul imperiu german avea nevoe de existenţa acelei Austro-Ungarii în planurile sale de politică externă.

Când imperiul habsburgic s'a prăbuşit, când Austria a rămas o simplă provincie germană, când Europa se reconstruia în temeiul principiului naţionalităţilor nu era oare firesc ca şi întreaga naţiune germană să-şi găsească unitatea? Dar au intervenit puterile învingătoare şi au interzis unirea. Cele două state germane au trebuit să se încline în faţa forţei. Incet, încet însă fuziunea se făcea, trebuia să se facă. Franţa, Mica Antantă ar fi protestat, ar fi ameninţat, ar fi cedat. Italia n'a cedat. Profitând de reacţiunea anti-socialistă a inventat — în parte — Heimwehrul şi pe Stahremberg şi folosind din plin sprijinul Vaticanului, a pus stăpânire pe vechiul partid creştin-social.

In această situaţie apare pe scena germană, triumfător, naţional-socialismul. Dinamismul mişcării naţional-socialiste e atât de puternic în ambele state germane încât Anschlussul de facto — prin ascensiunea naţional-socialismului austriac la putere — părea că se va îndeplini foarte curând. Acum intervenţia italiană devine masivă. Pentru a menţine Austria în orbita Romei şi a îndepărta Reichul de Adriatică se instaurează o dictatură poliţistă la Viena. Lupta de exterminare împotriva naţional-socialismului începe. Rezultatele ei? Ca pretutindeni scoaterea din lege a unei mişcări dinamice o întăreşte şi o alege să ia calea violenţei. Dolfuss plăteşte cu viaţa politica de sălbatecă represiune antinazistă. Dar reacţiunile europene sunt periculoase pentru Reichul naţional-socialist. O conflagraţie în care Germania ar rămâne singură în Europa nu poate să-i convie.

Deaceia după moartea lui Dolfuss metoda infiltrării, metoda von Papen, ia locul ripostei violente. Ba mai mult, ca înainte de 1914 necesităţile de politică externă ale Reichului îl silesc să comprime mişcarea naţional-socialistă austriacă şi să se înţeleagă cu Roma. Dar d. Mussolini ştie că împotriva unei mişcări care a cucerit sufletul unei naţiuni nu poţi să rezişti la infinit.

Deaceia încearcă, folosind iarăşi din plin sprijinul Vaticanului, să opună tradiţia habsburgică mitului naţional-socialist. Şi pe măsură ce naţional-socialismul austriac devine mai puternic, se infiltrează mai sus, ameninţă să crească peste capul bietului Schuschnigg, chestiunea restaurării Habsburgilor e mai acută. Pe această temă însă încurcătura diplomatică devine generală. Parisul, fireşte, acceptă cu plăcere orice soluţie care ar împiedica Anschlussul. Mica Inţelegere însă are interese divergente. Intre Anschluss şi Habsburgi, Praga nu ştie ce să aleagă, dar, probabil că ar prefera Habsburgii. România însă respinge Habsburgii iar Jugoslavia, căreia o restaurare habsburgică iar creia în Croaţia o situaţie periculoasă, se opune cu hotărâre restaurării, fiind pe această temă categoric alături de Germania.

In sfârşit Reichul poate admite prelungirea actualei situaţii dar nu poate permite, cu nici un preţ o soluţie care ar încerca s'o permanentizeze.

Iată, sumar, poziţia puterilor. Cum se vor desfăşura lucrurile, ce complicaţii europene va mai produce problema austriacă, care sunt interesele României, iată ce ne rămâne de cercetat în cronica noastră de mâine.

PAUL MIHAIL

Destinul românismului cunoaşte un singur drum: Inainte!

Cohortele de visători, cari străbat acest drum, au sădit în suflet, un singur gând: Inainte! Destinul nu cunoaşte întoarceri şi nici opriri. Iar cine cutează să taie calea destinului, rămâne în comă sau cade.

Peste obstacole, legea destinului se aude, strigată cu glas de veşnicie: Inainte!

Fiul lui Unamuno omorât în luptele din Spania

LONDRA 25 (Rador). — Corespondentul din Valencia al ziarului «Times» anunţă:

«Don Ramon de Unamuno, fiul profesorului Miguel de Unamuno, a fost omorât în sectorul Jarama, pe când lupta în rândurile guvernamentalilor.

Indepărtarea ofiţerilor comunişti din armata bulgară

SOFIA 24 (Rador).— Autorităţile militare de resort au îndepărtat din cadrele oştirii pe doi colonei, doi căpitani şi pe un sublocotenent.

Se crede că această măsură este în legătură cu arestarea recentă a şase ofiţeri de rezervă, foşti membri ai Ligei Militare.

TEROAREA CONTINUA IN RUSIA

Curent naţionalist şi antisemit

VARŞOVIA 25. — Ziarele primesc ştirea din Moscova, că acolo şi în toată Rusia continuă arestările în massă.

Teroarea cea mai extraordinară domneşte în Ucraina.

Naţionaliştii ucrainieni sunt urmăriţi pas cu pas de poliţia secretă. In ultimul timp, poliţia a descoperit sute de celule naţionaliste în toate oraşele şi târgurile provinciei. Un fost ofiţer sovietic refugiat în Polonia, declară că mişcarea naţionalistă este astăzi într'o ascensiune extraordinară. Un puternic curent antisemit domneşte în toate straturile societăţii şi special în pătura ţărănească. Numeroase noi trupe roşii au fost aduse în Ucraina.

Sovietele din provincie nu mai au nici o autoritate. Informaţii ce rămân a fi confirmate ulterior, spun că suntem în preajma contra-revoluţii naţionale.

Generalul Franco a decorat pe cei 7 legionari români

Moţa şi Marin au fost distinşi cu „Crucea de război“ şi „Crucea roşie“

Dela Burgos a venit ştirea că generalul Franco, comandantul armatelor naţionaliste spaniole, a decorat pe Ionel Moţa şi Vasile Marin cu «Crucea de război», pentru actele de eroism pe cari le-au făcut pe front.

Deasemenea cei doi bravi legionari au mai fost distinşi cu medalia «Crucea roşie».

Distincţia aceasta din urmă a fost acordată şi celorlalţi cinci legionari români cari au luptat în Spania.

ORA 2

Consfătuirea Dinu Brătianu-Gh. Tătărăscu

Azi de dimineaţă primul ministru a avut o îndelungă consfătuire cu şeful partidului liberal, pe care l-a pus în curent cu ultimele măsuri la care a avizat guvernul după remaniere.

D. Dinu Brătianu a dat formal asentimentul său, rezervându-şi dreptul de a da unele indicaţiuni în delegaţia permanentă a partidului de Marţea viitoare.

După plecarea d-lui Gh. Tătărăscu dela preşedintele partidului, d. *Dinu Brătianu* a primit în mod separat pe d-nii *I. Costinescu*, ministrul sănătăţii, *M. Berceanu*, subsecretar de stat şi *Bébé Brătianu*, secretar adjutant al partidului.

Importantă conferinţă la locuinţa d-lui Victor Antonescu

In cursul nopţii d. Victor Antonescu, ministrul afacerilor străine, a primit la locuinţa d-sale pe d-nii Fabricius, ministrul Germaniei şi Ugo Sola, ministrul Italiei.

D. Victor Antonescu a discutat din nou cu miniştrii Italiei şi Germaniei la noi în legătură cu ultimele evenimente.

Cercurile politice acordă acestei conferinţe a ministrului nostru de externe, o deosebită importanţă.

D. Titulescu încă nu se întoarce în ţară

Unele ziare au afirmat că d. N. Titulescu se va întoarce în ţară foarte curând şi că fostul nostru ministru de externe va începe a activa în politica internă.

Interesându-ne în cercurile apropiate d-lui Titulescu, de aceste versiuni, ni s'a răspuns că deocamdată nu poate fi vorba de aşa ceva.

D. Titulescu rămâne încă în străinătate.

Dacă mai târziu fostul ministru de externe se va convinge de necesitatea sosirii d-sale în ţară, atunci, desigur şi în urma stăruinţelor prietenilor săi, se va lua o hotărâre în acest senz.

ECOURI ŞI POLEMICI

Presa oficioasă din Sărindar a partidului naţional-ţărănesc anunţă pentru Duminică 28 Februarie o mare demonstraţie la Iaşi în sala Circului Sidoli, la care vor participa numere speciale aduse cu mari sacrificii din Capitală.

Salutăm cu satisfacţie această nouă modificare programatică a partidului naţional-ţărănesc, care a intrat acum pe adevăratul său făgaş în viaţa ţării.

Oficiosul societăţii anonime de telefoane publică opiniile partidului conservator despre declaraţiile d-lui Gh. Tătărăscu.

Partidul conservator se află astăzi într'o paradoxală situaţie, având un şef ca un singur membru. Şi membrul fără cap.

D. Vasile Stoica, noul nostru ministru la Riga, a remis preşedintelui republicei Letoniei scrisorile de acreditare.

La alegerile comunale din Lupeni, lista guvernului în cartel cu naţional-ţărăniştii a obţinut 1000 de voturi.

Partidul naţional-creştin ce a mers singur în alegeri a obţinut 580 de voturi.

Naţional-creştinii au obţinut 3 mandate.

Fiind încă suferind, d. Neculai Totu, comandantul legionar erou, va fi nevoit să-şi întrerupă, pentru câteva zile, însemnările de pe front. D-sa ne-a rugat să-l scuzăm în faţa cititorilor.

Ministerul cultelor şi artelor, a dat o decisie prin care vicariatul rutean de la Cernăuţi se desfiinţează ca unitate administrativă.

Ţinem să amintim cititorilor noştri că acest vicariat a fost obiectul unor vehemente şi judicioase atacuri în Senatul Ţării, unde s'a arătat rolul nefast al acestui nefericit scaun arhieresc.

Ziarele maghiare anunţă după o telegramă din Praga, că editura Melantrich care a publicat cartea d-lui Jean Şeba, a cerut librăriilor să-i remită până la 5 Martie toate exemplarele ce le mai au nevândute.

Este vorba ca editura Melantrich să scoată o a cincea ediţie care să cuprindă şi răspunsul d-lui Şeba la criticile ce i se aduc.

Noi aşteptăm răspunsul. Criticele şi cartea le cunoaştem şi indiferent de răspuns ele rămân aceleaşi.

Ne facem o datorie să atragem atenţiunea cititorilor noştri asupra articolelor de politică externă care, apar în colţul paginei a 6-a, sub iscălitura Paul Mihail

La noi în materie externă nu se gândeşte. Nici măcar păreri adevărate nu există.

Articolele iscălite Paul Mihail impunătoare de gând, informaţie onestă şi luciditate se datorează unuia din cei mai mari experţi de Politică externă pe care îi avem.

Guvernul comunist spaniol a autorizat pe d. Antonio Lazarote, de a îndeplini funcţiunile de consul general, cu titlu provizoriu pentru România. Consulii spanioli de până acum din România au fost suspendaţi.

M. S. Regele, a primit în audienţă, eri d. a. pe d. Virgiliu Leonte, directorul Fundaţiei «ENCICLOPEDIA ROMANIEI».

Cu acest prilej M. S. Regele a aprobat planurile şi lucrările «ENCICLOPEDIEI ROMANIEI», binevoind să ia sub auspiciile Sale, întocmirea acestei lucrări.

Ziare franceze interzise în Germania

BERLIN, 24 (Rador). — Printr'un ordin al şefului poliţiei de stat, a fost interzisă intrarea în Germania a ziarului francez «L'Oeuvre».

Prin acelaş ordin, măsura de interzicere a intrărei în Germania a ziarelor «La Depeche de Toulouse» şi «Le Journal» a fost ridicată.

Sosirea în Capitală a d-lui consilier Petala dela Berlin

A sosit în Capitală venind dela Berlin, d. N. Petala consilier al legaţiei României.

Imediat după sosire d-sa a fost primit de d. Petrescu-Comnen ministrul României la Berlin. D. Petala a făcut ministrului nostru la Berlin un amplu raport asupra ultimilor evenimente diplomatice din capitala Reichului.

Frământări la naţional-ţărănişti

Azi la orele 11, a fost convocată, la sediul din strada Corăbiei, delegaţia per- **manentă a partidului naţional-ţărănesc,** ***care după câte ştim noi, dela 1 Decembrie 1936 nu mai are valabilitate statutară.***

Convocarea acestei delegaţiuni, arată că d. Ion Mihalache se teme să convoace comitetul executiv al partidului, spre a nu fi pus în faţa unor surprize neplăcute.

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU», STR. ING. ANGHEL SALIGNY No. 2, TELEFON 3.26.68.

Redactor responsabil: V. OLANIUC-STERE.